

philatelica.ro

editor-fondator: DAN N. DOBRESCU

redactor șef: LÁSZLÓ KÁLLAI

Anul III. nr. 1 (12) - ianuarie-februarie 2011

Colecțiile Al. G. Cantacuzino**pagina 19** ✓**Correspondență externă
România-SUA****pagina 6-18** ✓**Capetele de bour ale Moldovei****pagina 2** ✓**Exemple de inovație în
filatelia tematică****pagina 28-30** ✓**Top descoperiri
românești (II)****pagina 32-35** ✓**Galeria celebrităților
botoșănene (III)****pagina 36-37** ✓**Evaluarea amprentelor
de francatură mecanice****pagina 39-41** ✓**Ilustrate maxime cu
timbre personalizate****pagina 42-46** ✓

O francatură deosebită a primei emisiuni *Modova - Cap de bour* pe un plic recomandat **BAKEU 8 / 4 (1858) MOLDOVA**.

Una din marile rarități mondiale.

În prezent în colecția

Fundației Muzeale pentru Poștă și Comunicații - Germania.

ULTIMA ORĂ

La data de 22 februarie 2011 a avut loc ședința Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor din cadrul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național. Pe ordinea de zi a ședinței, la capitolul IX Diverse a figurat la poziția 55 - **Analizarea propunerii de retragere a acreditării ca expert pe domeniul Bunuri arheologice și istorico-documentare/obiecte și documente pre-filatelice și filatelice [perioada 1810-la zi], a dlui Leonard Pașcanu**, în baza sentinței penale nr. 673 din 15.04.2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. 11532/302/2008, cu mențiunea rămânerei definitive (<http://portal.just.ro>), ca urmare a solicitării nr. 406 /10.02.2011 emisă de Direcția Patrimoniu din minister (<http://www.cultura.ro/Files/GenericFiles/CNMC-22.02.2011.pdf>). În urma analizei solicitării primite, a sentințelor judecătorești și a activității dlui L. Pașcanu, membrii comisiei au hotărât, din informațiile obținute de noi, retragerea acreditării de expert în filatelie a susnumitului.

STOP NEWS

On February 22nd, 2011 took place the meeting of the National Commission for Museums and Collections of the Ministry of Culture and National Heritage. On the agenda of the meeting, in the Chapter IX *Miscellaneous*, at the heading 55 was included the **Analysis of the proposal for withdrawal of accreditation as an expert in the field of archaeological and historical-documentary items / pre-philatelic and philatelic objects and documents [from 1810 - to date] of Mr. Leonard Pașcanu**, under the criminal sentence no. 673 of 15.04.2009, pronounced by the Bucharest 5th Sector Courthouse in the file no. 11532/302/2008, with the mention of definitive sentence following the request no. 406/10.02.2011 issued by the Heritage Division of the ministry. After analyzing the received request, the judicial decisions and the work of Mr. L. Pașcanu, the committee members decided, accordingly to information we obtained, the withdrawal of the accreditation as an expert in philately for the above mentioned.

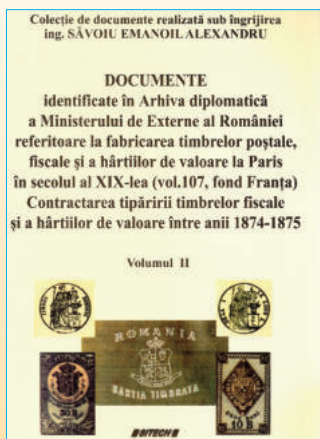
cartea de pe copertă

Pagină realizată de Dan N. DOBRESCU

Documente - volum II

Lucrarea privind colecția de documente - volumul II, realizată sub îngrijirea domnului ing. Emanoil Alexandru SĂVOIU, apărută la editura SITECH din Craiova, 2010, 96 pagini, reunește documente privind fabricarea timbrelor poștale, fiscale și a hârtiilor de valoare la Paris în secolul al XIX-lea, identificate în Arhiva diplomatică a Ministerului de Externe al României (vol. 107, fond Franța) și privește contractarea tipăririi timbrelor fiscale și a hârtiilor de valoare între anii 1874-1875.

O prefață amplă, semnată de cunoscutul filatelist ing. Andrei Potcoavă și dedicată subiectului, întregeste această lucrare. Este

meritoriu efortul autorului de a identifica, în arhivele consultate, documente care ne permit ca în

prezent să elucidăm modalitățile de abordare în activitatea desfășurată de instituțiile române abilitate, în scopul realizării dezideratelor propuse pentru desfășurarea în condiții optime de legalitate și operativitate, pentru dotarea sistemului fiscal cu instrumentele necesare instituite prin legislația adoptată în perioada în cauză. Un indice de nume completează lucrarea în mod inspirat.

Pentru munca depusă îl felicităm pe autor și așteptăm cu mare interes următorul volum de documente. Cei interesați de această lucrare îl pot contacta pe autor la e-mail:

manu_rod2307@yahoo.com

Epigrame filatelico - poștale

Ing. Mircea - Nicolae Pătrășcoiu ne pune la dispoziție, la acest început de an, o lucrare în care - din multitudinea de epigrame existente - le-a selecționat pe cele cu trimiteri către activitățile filatelico - poștale.

În prefața lucrării autorul arată: *Prezenta este o culegere a multor epigrame filatelico - poștale ce au fost, în majoritatea lor, publicate în almanahuri, reviste și ziare de specialitate. Dintre acestea se remarcă: Almanahul filatelic, revis-*

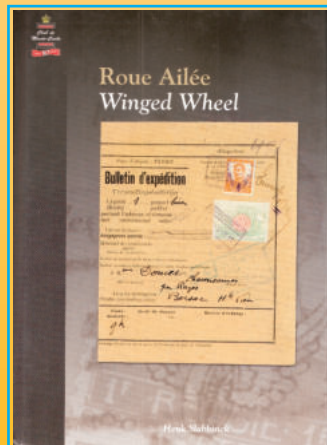
tele Filatelia și Filatelistul feroviar, ziarul Poștaşul, etc. Ideea principală de a selecționa epigramele este de a crea o stare de dispoziție, de voieșie și veselie. Este un mod atrăgător, plăcut, simpatice și nostim de a ne amuza de propriile noastre defecte mari sau mici. Este o înclinare spre glume și ironii, ascunse sub o aparență de seriozitate.

Astfel, autorul a selecționat epigrame ce au avut 18 autori nominalizați, dintre care îi a-

mintim pe cei din lumea filatelică românească, și anume: Marcel Șapira și Mircea Pătrășcoiu.

Lucrarea se constituie ca o zestre bogată a tezaurului umoristic rezultat din activitățile filatelico - poștale.

Pentru munca depusă și perseverența cu care însoțește demersul său îl felicităm pe autor. Cei interesați în această lucrare îl pot contacta pe autor la tel. 0726 563 621.

Sub egida Clubului din Monte Carlo, Musée des Timbres et des Monnaies de Monaco a editat în anul 2009 o serie de lucrări bilingve (franceză - engleză), prezentate într-o ediție de lux, conținând studii privind filatelia belgiană: *Roue Aliée / Winged Wheel* (Henk Slabbinck), *La Poste Maritime Belge / The Belgian Maritime mail* (Claude J.P. Delbeke), *Les destinations étrangères au départ de la Belgique durant le règne du Roi Leopold I 1849-1865 / Foreign destinations from Belgium during the reign of King Leopold I*

1849-1865 (Dr. Jan Huys, Pierre Kaiser), *Histoire postale de l'enclave LADO / Postal history of the enclave LADO* (Patrick Maselis, Vincent Schouberechts, Léo Tavano), *Essais de Belgique / Belgium proofs* (Dr. Jacques Stes), *1 centime médallion 1861-1866 / 1 centime medallion 1861-1866* (Luc Van Pamel).

De semnalat că una dintre lucrări menționează ca fiind **unicat** o corespondență expediată de la Liège la București la data de 10 noiembrie 1863, ce a trecut prin Prusia și Belgrad.

Doi pași înainte

Vă mai amintiți? Acum doi ani, pe firmamentul *publicisticii de elită* (mai) apărea o stea: philatelica.ro, revistă de înaltă ținută și profundă cultură filatelică. Emoțiile acestei *faceri* de excepție au fost, pot afirma astăzi, neegale.

Pentru mine, condeier de când mă știu, a fost și șansă și onoare. Am prefațat primul număr, scriind, la solicitarea editorului-fondator, cronica maximafilă a unui eveniment epocal, Expoziția Mondială EFIRO 2008, încununată cu inconfundabile priorități mondiale: pentru prima dată când se organiza o *mondială FIP* în România de când exista suflare pe Pământ, ca și întâia oară când un maximafilișt localnic cucerea *Aurul* mondial, devenind la acea vreme unul dintre singurii doi colecționari din lume, din toate timpurile, care dobândiseră gloria la clasa respectivă.

De la prima sa apariție, revista a pătruns pe toate continentele și s-a *lipit* de inimile celor împătimiți de filatelie; ecurile și remarcile sosite la redacție din țară și din străinătate stau mărturie.

Treptat, însă - și în scurt timp - philatelica.ro a devenit ceea ce este astăzi: un forum mondial de cercetări și dezbateri, grație atât politicii editoriale de deschidere adoptată de fondatorul său, cât și apetenței elitelor din toate domeniile culturii filatelice de pe mapamond de a publica aici excepționalele lor studii. Primele 12 numere ale publicației fac deplina dovadă.

Se cuvine acum, la ceas aniversar, să o invităm - ca la orice respectabilă solemnitate - să mai facă încă doi pași înaintea plutonului de publicații care o secondează de la distanță și, cu plecaciune, să îi prindem la rever suprema ofrândă pe care i-o putem acorda: **neprețuita noastră prețuire!**

Av. Leon IANCOVICI, Esq.

Two steps forward

Do you still remember? Two years ago, on the *leading publishing firmament* has come a (new) star: philatelica.ro, a high held journal and deep philatelic culture magazine. The emotions of this outstanding *making*, I can say today, were unparalleled.

For me, as a man of the pen since I know myself, this was both a chance and an honor. I prefaced the first issue, writing at the request of the publisher-founder, the Maximaphily chronic of a memorable event, the EFIRO 2008 World Exhibition, crowned with unmistakable global priorities: the first time to organize a *world FIP* in Romania when since people breath this Earth, and as the first time a native maximafilișt won the world *Gold*, becoming at that time one of the only two collectors in the world of all time, which acquired the glory of that class.

Since its first issue, the magazine has spread on every continent and has *stuck* to the hearts those keen on philately; the echoes and remarks to the editor, arrived from the country and abroad, testify this.

Gradually, however - and soon - philatelica.ro became what it is today: a worldwide forum for research and debate, due both to the editorial policy of openness adopted by its founder and to the elites' appetite from all areas of the world philatelic culture to publish here their exceptional studies. The first 12 issues of the publication are all the needed proof.

It is appropriate now, at the anniversary moment, to invite it - as at any respectable solemnity - from doing another two steps in the front of the remote accompaniment publications platoon and yours, to grab the lapel the supreme gift that we can grant: **our priceless appreciation!**

Ilustrată maximă;
subiect: satiră politică;
ilustrator: Assus; francată cu 5c
din emisiunea "Mariane", omlen-
rată PARIS la 4 februarie 1903
Colecția Leon Iancovici

Capetele de bour ale Moldovei 1858 Chestiunea calității *)

Fritz HEIMBÜCHLER, FRPSL, RDP

În toate domeniile colecțiilor clasice calitatea joacă astăzi un rol important. Fiecare colecționar de timbre sau de efecte poștale are - în mod normal - dorința de a-și îmbogăți colecția în special cu exemplare sau scrisori frumoase și cât mai perfecte, în măsura în care există suficient material disponibil la calitatea dorită.

La mai multe colecții clasice există însă o lipsă considerabilă de mărci și scrisori într-o deplină stare perfectă. Aceasta este parțial valabil și pentru *Capetele de bour* ale primei emisiuni din Moldova. De exact patruzeci de ani, autorul se ocupă intensiv cu înregistrarea tuturor exemplarelor cunoscute. Acestea au fost reproduse și descrise individual în două cuprinzătoare lucrări - *România-Capetele de bour ale Moldovei 1852-1862* și în volumul complementar *România 1858-1862*.

Cu ocazia documentării fotografice mi s-a oferit ocazia să cercetez mărci poștale și scrisori din prima emisiune *Moldova* sub aspectul calității acestora. Datorită tirajului extrem de redus, a unei durate scurte de utilizare a primei emisiuni din Moldova - de maximum 103 zile - și a distrugerii complete a pieselor rămase, toate

exemplarele neuzate sunt extrem de rare. Volumul complementar din 2007 al lucrării *România* înregistrează ca mărci neuzate numai 14 exemplare de 27 parale, 25 exemplare de 54 parale, 35 exemplare de 81 parale și 20 exemplare de 108 parale. Așadar, un total de 94 exemplare neuzate din mărcile poștale ale primei emisiuni.

Din cele 14 exemplare neuzate de 27 parale s-au conservat, după cele stabilite până acum, numai patru exemplare în stare ireproșabilă, restul având lipsuri limitate sau mai mari, însă cel puțin cu defecte sensibile în ceea ce privește frumusețea. Cel mai bun exemplar neuzat cunoscut de 27 parale cu guma originală (ex-colecția *Caspary*) a obținut în 2006 de patru ori cota din catalogul *Michel*. Chiar și dintre mărcile neuzate de 54, 81 și 108 parale s-a păstrat numai o mică parte în stare perfectă.

În stare uzată, marca de 81 parale este recunoscută ca fiind valoarea cea mai rară a emisiunii. Din acestea mai există doar 28 de exemplare, în diferite condiții de calitate. Numai patru mărci poștale de 81 parale se găsesc pe scrisorile originale. *British Museum* din Londra posedă în

Colecția Tapling un exemplar perfect și unul cu defecte, ultimul fiind pe un fragment de scrisoare**). Tapling nu a fost deranjat de ușorul defect și a fost desigur fericit când a putut obține un exemplar pe scrisoare.

La unica scrisoare existentă cu 81 parale, precum și la una cu 27 parale și la două cu 108 parale, toate timbrele sunt tăiate rotund (odinioară aflate în *Reichpostmuseum*, astăzi la *Fundația Muzeală pentru Poștă și Comunicații* - vezi coperta 1).

Din mărcile uzate de 27, 54 și 108 parale există un anumit număr de exemplare frumoase și ireproșabile, chiar și pe scrisori. În total există, totuși, numai 97 de scrisori cu prima emisiune *Moldova*, cuprinzând cele patru valori. Este oarecum îngrijorător faptul că nouă din acestea, provenind din fosta colecție a regelui Carol al II-lea al României, au dispărut fără urmă.

Pentru colecționarii din domeniu aceasta înseamnă că au foarte rar șansa să aleagă calitatea cea mai bună posibil dintr-un număr de mărci sau scrisori clasice. Căutarea mărcii poștale perfecte și în orice privință a scrisorii perfecte au devenit demersuri foarte dificile pentru colecționarii de *România*. ▶▶▶

Fritz Heimbüchler. Membru fondator al Grupului de Studii *ARGE Rumänien* (1969), grup care a susținut trei simpozioane în România: Sinaia - 1993, Sibiu - 1998 și Timișoara - 2003. Președinte și redactor din 1972 până în prezent. A publicat sute de articole în *Buletinul Der Rumäniensammler*, începând cu ianuarie 1971 (caietul 9) până în prezent (caietul 144).
Exponate / medalii: *România I Mol-*

dova și Muntenia: Budapesta 1971 (aur), IBRA 1973 (aur), Polska 1973 (aur mare), Stockholmia 1974 (aur mare), Philadelphia 1976 (aur mare cu felicitări) Sofia 1979 (Grand Prix Clasa de onoare). Colecția complet restructurată *România II 1820-1880:* Londra 1990 (aur mare), Polska 1993 (aur mare), Istanbul 1996 (Marele premiu internațional), WIPA 2008 (Curtea de onoare).

Literatură filatelică / medalii: *România vol.1* (1994): Toronto 1996 (aur), Istanbul 1996 (aur), IBRA 1999 (aur); *România vol.2* (2002): Valencia 2004 (aur mare), Washington 2006 (aur).
Funcții filatelice: expert federal BPP (1974), expert AIEP (1984), membru al Royal Philatelic Society Londra.
Titluri onorifice: *Roll of Distinguished Philatelists* 2001.
Contact: fil@heimbuechler.com

Dacă totuși dorește alcătuirea unei colecții de certă importanță, colecționarul se va vedea obligat să facă anumite concesii în privința calității. Aceasta este valabil pentru evaluarea exemplarelor din prima emisiune *Moldova* neuzate fără gumă, deoarece exemplarele primei emisiuni *Moldova* cu guma originală sunt extrem de rare. În special mărcile poștale tăiate cu margine largă, cu ștampilă clară sau rară, obțin întotdeauna prețuri de amator. Exemplare cu defecte mărunte, chiar cu ușoare reparații pe verso, care nu ating imaginea mărcii poștale, obțin totuși prețuri relativ ridicate.

Marca de 81 parale, datorită calității hârtiei sale, este un caz aparte. Hârtia foarte moale, fabricată manual și slab încheiată, este foarte sensibilă. La dezlipirea din trecut a mărcilor ștampilate de pe scrisori rezultau aproape întotdeauna locuri ușor subțiate. Răzuiți restrânse pe verso apar de regulă și trebuie tolerate. Aceasta este valabil și pentru puținele perechi din prima emisiune. Cele patru perechi de 27 parale și cele patru perechi de 108 parale se găsesc în stare foarte diferită... Trebuie acceptată, de bine sau de rău, starea în care se găsesc. În mod cert, unica pereche ranversată (tête-bêche) de 27 parale - ex-Ferrary și regele Carol al II-lea - este considerată piesa de vârf a filateliei românești ***). Și acest unicat are o evident vizibilă crăpătură laterală. Dar perechea este dispărută fără urmă din anul 1950. Dacă va reapare într-o zi, ceea ce presupunem, va dobândi un preț senzațional. Acum, orice afirmație este pură speculație.

În mod special, la piesele de vârf ale *Capetelor de bour* tăiate

rotund se fac anumite concesii la calitate, altfel o colecție *România* ar rămâne incompletă sau săracă în piese de vârf. Trecutul a arătat că și mari colecționari ca Ferrary, Caspary sau Burrus s-au pronunțat pentru un compromis sănătos în problema calității.

Chiar și în alte domenii de colecționare se fac concesii asupra stării de conservare a unicateilor și rarităților. Foarte puțini vorbesc despre defectele și reparațiile cunoscute la neprețuitele prime mărci poștale din Mauritius. Acestea apar foarte rar pe piață și chiar exemplarele cu reparații importante se obțin la prețuri de avere.

Marca din *Fig. 1* este ștampilată în mod ideal, tăiată cu margini enorm de largi pe trei laturi, pe latura stângă fiind atinsă pe 1,5

mm, însă nereparată. Numai încă patru mărci poștale de 81 parale mai sunt pe scrisorile originale. Aceasta este a treia ca mărime pe care o cunoaștem.

Pentru colecționarii interesați de istoria poștală calitatea mărcii nu joacă un rol decisiv, este mai mult istoria pe care o poate povesti.

În colecția mea *Moldova*, fragmentul de scrisoare **) - pe lângă alte exemplare perfecte de 81 parale - a constituit un punct de atracție și a stârnit multe discuții.

Problema calității diferitelor exemplare de 81 parale a fost ridicată încă din anul 1926 în *Magazinul Köhler*. Atunci fragmentul de scrisoare din Fokschani de mai jos a obținut - dintre 5 exemplare ștampilate - cea mai bună evaluare.

Fig. 1 - 81 parale FOKSCHANI 17/10 pe fragment de scrisoare, Köhler 1926. Colecția Moldova. Acest colț superior- stânga al unei scrisori cu 81 parale și o bună parte a verso-ului ar putea fi unica francatură individuală cu 81 parale. La toate francaturile multiple cu prima emisiune mărcile sunt lipite strâns împreună într-un colț.

Nu este cunoscută nicio scrisoare la care mărcile poștale să fie aplicate separat. Francatura de 81 parale era o treaptă foarte rară și numai pentru o scrisoare de clasa 3 de greutate și pentru clasa 1 de distanță (sub 8 relee poștale).

¹⁾ Traducere din limba germană, cu acordul autorului, a articolului *Die Ochsenköpfe der Moldau 1858 - Zur Qualitätsfrage* publicat în revista **DER RUMÄNIENSAMMLER** nr. 143 / noiembrie 2010, p. 30-31. Traducere: *Titus-Traian Orădean*.

²⁾ 81 parale PIATRA 12/9. Sunt cunoscute numai 2 exemplare de 81 parale PIATRA, unul PIATRA 12/9 aflat în colecția *Tapling*, iar celălalt PIATRA 9/11 aflat în colecția autorului și reprodus alăturat - *n. trad.*

³⁾ 27 parale pereche ranversată (tête-bêche) GALATZ 2/9, ex-Ferrary, regele Carol al II-lea al României (carte poștală cod 015/2003) - *n. trad.*

81 parale albastru strălucitor pe hârtie velină albastră, obliterated PIATRA 9/11 MOLDOVA în albastru.

Proveniență:

Colecția Caspary, lot 372,
19 noiembrie 1957;

Colecția Sarah, *Corinphila sale* 113,
lot 4003, 17 mai 1999.

Carte poștală reproducând celebrul tête-bêche de 27 parale Cap de bour - Moldova

Ziua Culturii Naționale

Plic special (machetator dr. Gică Mașitanu) și ștampilă ocazională (machetator Coriolan Chiriches), având înscris **ZIUA CULTURII NAȚIONALE 15.01.2011 710390 BOTOȘANI 1.**

Agent și filatelist

Sub acest titlu, buletinul **Der Rumäniensammler** nr. 143 / noiembrie 2010 publică la pagina 32 un extras din catalogul licitației Billy Longley (Waterdown, Canada) din 24 septembrie 2010 (<http://romaniastamps.ning.com/photo/photo/listForContributor?screenName=2c1gsxk3n5gqi>) privind o colecție specializată *România* neatinsă de 70 de ani, deținută de lt. col. A.G.G. de Chastelain (1906-1974), DSO, OBE.

De Chastelain a fost inginer petrolist și a ocupat o poziție de conducere la societatea petrolieră *Unirea* din București prin anii '30. În această calitate a avut ocazia să alcătuiască respectiva colecție. La izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial a servit în *Artist's Rifles* și a devenit membru al unității *Special Operations Executive* (SOE), conducând misiuni de spionaj în Balcani. A participat și la campaniile din Africa de Nord.

De Chastelain a fost comandantul responsabil al unei acțiuni în care trei agenți speciali au fost parașutați la 23 decembrie 1943 în România. Scopul lor era să convingă Guvernul României în începerea unor tratative cu Aliații. În caz de nereușită, personalitățile credincioase lui Antonescu trebuiau convinse că o debarcare a Aliaților în Balcani este iminentă, ceea ce ar provoca retragerea Trupelor din Normandia.

Cei trei agenți au ratat ținta și au fost imediat luați prizonieri, fiind tratați la București drept prizonieri de război. De Chastelain a fost eliberat după lovitura de stat a regelui Mihai din august 1944. Unul dintre agenți, căpitanul Ivor Porter (mai târziu ambasador) a

scris o carte despre întâmplările sale - *Operation Autonomous: With SOE in wartime Romania (Operație autonomă: Cu SOE în timpul războiului în România)*.

Colecția licitată a constat în 240 de loturi, din care unele au fost foarte căutate: o pereche neuzată de 50 bani „Carol cu favoriți”, un bloc de 4 ștampilat din aceeași valoare (încă necunoscut), un fragment de scrisoare francat cu 54 parale din prima emisiune „Moldova - Cap de bour” ușor defect, un colț de coală de 40 parale din a doua emisiune „Moldova - Cap de bour” pe scrisoare și de 30 parale din prima emisiune „Principatele Unite”, de asemenea pe scrisoare, ultimele două fiind foarte atractive. (*Traducere și prelucrare Titus-Traian ORĂDEAN*)

Particularități ale corespondenței externe România - SUA 1939 - 1945

Perioada 1: 1 septembrie 1939 - 26 iunie 1941

Timp de peste doi ani, Statele Unite nu s-au implicat direct, militar, în conflictul european și global declanșat la 1 septembrie 1939, astfel că relațiile poștale cu România au fost teoretic neîngrădite. Dar corespondența bilaterală nu este lipsită de atractivitate: dat fiind faptul că cele două țări se situau *de facto* în tabere diferite, apare relativ frecvent un aspect poștal căutat cu tot mai mare interes în prezent: interceptația și cenzura britanică în insulele Bermude (posibilă datorită faptului că avioanele transatlantice erau nevoite să aterizeze pentru realimentare în această colonie bri-

tanică). Nu vom intra în detalii, întrucât cenzura britanică din Caraibe asupra corespondenței românești va fi discutată cu altă ocazie, dar vom vedea câteva exemple ilustrate.

În primul rând, în *Fig. 1* avem un exemplu de interceptație și cenzură timpurie, folosind rara etichetă de închidere roșie (tipul P.C. 102, produsă și utilizată numai în Bermuda).

În *Fig. 2* - un exemplu standard de cenzură în Bermude, folosind tipul obișnuit de etichetă de închidere (P.C. 90, produsă în Marea Britanie și utilizată de oficiile de

Dan-Simion GRECU, AEP

cenzură britanice din întreaga lume). Un alt exemplu poate fi văzut în *Fig. 1* din articolul „Alia-Bet’ în istoria poștală românească”, philatelica.ro no. 2(7) / 2010.

O „specialitate” în cadrul acestei cenzurări este reprezentată de corespondențele „deținute” de către cenzura britanică din Bermuda, așadar corespondențe considerate suspecte sau neadmise, având un conținut în detrimentul cauzei Aliate, care au fost reținute de la expediere, stocate și eliberate doar după sfârșitul războiului. O multitudine de ștampile și notații manuscrise certifică în aceste cazuri peripețiile corespondenței; un exemplu poate fi văzut în *Fig. 3*.

Perioada 2: 27 iunie - 7 decembrie 1941

România intră în campania militară antisovietică și cu toate acestea SUA nu-i declară război, astfel încât corespondența bilaterală continuă cam pe aceleași coordonate ca până acum (oarecum paradoxal, fiind astfel singura destinație din tabăra aliaților cu care România menținea relații poștale bilaterale și diplomatice). Elementele suplimentare de interes sunt circumscrise introducerii cenzurii în România: cel mai ciudat va fi faptul că limba engleză NU a fost permisă în corespondențele externe din 27 iunie 1941 și până în august 1944! Astfel, corespondențe cu vorbitori exclusivi de limba engleză din SUA nu ar mai fi fost posibile în aceste condiții. Suprafața a fost să găsesc dovada unui compromis inedit, cu totul „romănesc” (vezi *Fig. 4*), o carte poștală scrisă în engleză, dar cu textul tradus în română pentru uzul cenzorilor (interesant este că nu pare a fi pusă în discuție buna credință a expeditorului în ceea ce privește corectitudinea traducerii...)!

O altă corespondență neobișnuită, raportată la această perioadă, este ilustrată în *Fig. 5* și pare a sugera acceptarea unui tip de transport poștal alternativ, în

afara celui oficial, lucru în principiu din nou interzis de cerințele cenzurii române care era în vigoare la data expedierii. Dincolo de curiozitatea poștală, această corespondență este și un document de istorie navală: nava românească *S/S Tropicus* aparținea unuia dintre cei mai mari transportatori de cărbuni de după 1934 - Alexandre Vlasov, inginer, emigrant rus din Odesa, stabilit în 1917 în România, unde preia în 1933 *Prima Societate Națională de Navigație Maritimă*, înființând ulterior companii navale de transport al cărbunelui în Italia, Grecia, Egipt, Marea Britanie. În 1938 părăsește România, stabilindu-se succesiv în Italia, Elveția, SUA, Argentina și înființând alte companii în ultimele două țări. Cu o activitate postbelică diversificată, *Vlasov Group* a supraviețuit până în zilele noastre, fiind unul din cele mai mari conglomerate de companii navale. Una dintre primele două nave cu care Alexandre Vlasov și-a început aventura la București în 1933 a fost cargoul *Prahova*, construit în 1922 pentru România. Folosit inițial pentru transportul cărbunelui între porturi europene, din 1936 a început să facă și călătorii în America de Sud. La 10 iunie

1940 nava este relocalată în SUA, începând să opereze din portul Los Angeles (San Pedro), spre porturi din America de Sud. Avariata într-o coliziune la 17 decembrie 1940, nava era încă în reparații la Los Angeles când Vlasov (în vara lui 1941) a trecut-o sub steag panamez și a botezat-o *Tropicus*. În ciuda acestei schimbări, vasul a fost confiscat la 8 septembrie 1942 de către americani (ca bun inamic) care l-au rebotizat *Cloverbank*. În 1947 a fost returnat lui Vlasov (reintrând în patrimoniul companiei sale argentine CANUMAR), iar în septembrie 1948 l-a transferat către celebra sa companie italiană SITMAR sub numele de *Castelverde*. La data circulării cărții poștale din *Fig. 5* (iulie - august 1941), nava se mai afla în reparații în docul San Pedro, iar cererea soției capătă o altă dimensiune: nu-și mai văzuse soțul de cel puțin un an și nu-l va revedea decât (eventual) după încheierea războiului: în septembrie 1942, cu siguranță, tot echipajul românesc a fost internat de americani în lagăr.

În principiu, în această perioadă corespondențele sunt cenzurate numai la București (cenzură română terminală), eventual și în tranzit în Bermuda (intercepție cu

cenzură britanică). Cartea poștală din Fig. 6 pare banală, dar în realitate este singura care documentează un traseu poștal atipic, cu

tranzit prin cenzura germană din Viena (în mod normal, germanii nu intervin în traseul poștal România - SUA, acesta desfășurându-se de

obicei prin poșta aeriană, prin Italia).

Perioada 3: 8 decembrie 1941 - 23 august 1944

A doua zi după atacul de la Pearl Harbour (7 decembrie 1941) Statele Unite declară război Japoniei. Ca urmare, Germania și Italia îi declară război la 11 decembrie iar România la 12 decembrie 1941. În acest context sunt sistate și legăturile poștale dintre cele două state (se pare, la 8 decembrie 1941). Tot

acum, pe baza unui Ordin din 11/12 decembrie 1941, este înființată și cenzura externă americană, care a folosit ștampile cu texte gen PASSED BY, ca și etichete de închidere (din celofan, rar din hârtie) cu texte gen OPENED BY EXAMINER, eventual U.S. ARMY. La 28 septembrie 1945 Președintele semnează

ordinul de încetare a cenzurii cu data de 15 noiembrie 1945 (dar cenzura încetase deja efectiv înaintea acestei date).

Suspendarea relațiilor poștale a produs un număr variat de corespondențe interesante, care ar putea fi sistematizate astfel:

Fig. 1 - Plic recomandat expedit din NEW YORK (ștampile de cartare la 4 și 5 septembrie 1940), îmbarcat în 5 septembrie la bordul zborului #197 al Dixie Clipper. Cenzurat în Bermuda pe timpul staționării avionului acolo în 5-6 septembrie (vezi eticheta roșie **P.C. 102 / OPENED BY CENSOR 97**); apoi plicul continuă zborul cu aceeași cursă poștală, cu tranzit prin Horta și Lisabona (7 septembrie), Londra (10 septembrie). Sosire BUCUREȘTI C. AVION la 11 septembrie și a doua zi la oficiul de destinație.

Fig. 1 - Registered cover with a mute cancellation of NEW YORK, September 4th, 1940; Transit NEW YORK FOREIGN on September 5th, 1940, when flown aboard Flight#197 Dixie Clipper. Intercepted in Bermuda during landing of 5-6 September, 1940, censored here and then closed with a local red label **PC 102 / OPENED BY / CENSOR / 97**. Flown further aboard the same Flight#197, transit by Horta, Lisbon (September 7th) and London (September 10th); Transit BUCUREȘTI C. AVION, September 11th, 1940 and arrival BUCUREȘTI in the next day.

Fig. 2 - Plic simplu expediat 'Par Avion via Clipper' din BUCUREȘTI în septembrie 1941, cenzurat în București cu ștampila **CENZURAT 4** și matricola **131**, apoi tranzit prin Portugalia, LISBOA CENTRAL la 14 octombrie 1941. Conform acestei date, plicul a putut fi transportat cu unul din zborurile transatlantice #436, 438 sau 440. În orice caz, corespondența a fost oprită în Bermuda (în 17, 18 sau 19 octombrie) și cenzurată, fiind aplicată pe verso o etichetă integrală **P.C.90 OPENED BY EXAMINER 4367** (cenzorul nr.4367 era probabil cu competență în limba germană sau română). Adresare la New York.

Fig. 2 - Regular cover mailed 'Par Avion via Clipper' from BUCUREȘTI in September 1941, to USA. Romanian external censorship (Bucharest): **CENZURAT 4** and numeral **131**. Transit LISBOA CENTRAL postmark on October 14th, 1941 (so the cover may be flown by Clipper Flights #436, 438 or 440). British censorship in Bermuda (on 17, 18 or 19 October) with the label **P.C.90 / OPENED BY EXAMINER 4367**. Received in New York.

Fig. 3 - Scrisoare recomandată expediată la 20 mai 1941 din TIMIȘOARA; Tranzit LISABONA la 28 mai 1941, de unde este imbarcată pe Yankee Clipper; zborul #326, ajungând la 30 mai în Bermuda. Aici este interceptată de cenzura britanică (numărul de înregistrare **23027**, care se aplica în tuș roșu numai pe recomandate, începând din iarna anului 1940/1941), și cenzurată cu eticheta de închidere **167 m.m. / P.C.90 / OPENED BY EXAMINER 6168**; fiind găsită cu conținut interzis este condamnată, conform numărului de ordine manuscris **RCL 31144**. În 1944 (după închiderea oficiului Bermuda), este trimisă pentru depozitare în Marea Britanie, de unde este eliberată în ianuarie 1946: vezi ștampila **RELEASED**. Trimisă apoi spre destinația în SUA; sosită la oficiul poștal New York, primește aici ștampila **HELD BY BRITISH / CENSOR / RELS'D JAN. 1946** (pentru a justifica întârzierea în livrare de 5 ani, pentru care americanii nu erau responsabili). Cartare NEW YORK la 28 februarie 1946; Sosire CLEVELAND OHIO în 2 martie 1946.

Fig. 3 - Registered Air Mail cover, postmarked TIMISOARA PRIN AVION on May 20th, 1941; Transit postmark LISBOA on May 28th, 1941, here embarked on Yankee Clipper Flight #326. Intercepted by British Censorship in Bermuda (record number **23027**, what was applied on the registered mail beginning with the winter 1940/1941) where censored and closed with a British resealing label **167 m.m. / P.C.90 / OPENED BY EXAMINER 6168**; found with prohibited content, the mail was detained (see the condemned letters manuscript numerical code **RCL 31144**); following Bermuda office's closing in 1944, the cover was forwarded to U.K. and released from here only in January 1946 (see the handstamp **RELEASED**), and forwarded to destination; arrived at the New York Post Office on February 28th, 1946 where is hand stamped **HELD BY BRITISH / CENSOR / RELS'D JAN. 1946** (to explain the 5-years delay, for which the Americans were not responsible); arrival CLEVELAND OHIO on March 2nd, 1946.

Fig. 4 - Exemplet de corespondență "tradusă": carte poștală trimisă la 9 septembrie 1941 din Botoșani la Buffalo (SUA), cenzurată la București (ștampila **CENZURAT 8** și matricola cenzorului **33**).

Iată textul de pe verso: „Dragă amice ! Multe mulțumiri pentru scrisoarea Dv trimisă la 11 Mai și sosită aici la 18 Iulie după 2 luni. Acuma nu se pot spune multe ca în trecut când era posibil. Timbre noi nu pot trimite pentru că trimiterea nu e liberă. Mai târziu când vremurile vor fi mai bune Vă voi trimite ceva. Pentru cenzura noastră scriu conținutul în limba română. Al Dv.sincer.”

Fig. 4 - Example of "translated" correspondence: postcard sent on September 9th, 1941 from Botoșani to Buffalo (USA), censored in Bucharest (external censorship in Bucharest **CENZURAT 8** and censor numeral marking **33**). Here is the text on the back side: „Botoșani 9.9.1941. My dear Friend, Many thanks for Your letter sent May 11 and arrived here after 2 months at 18 July. This time it don't [one cannot, n.a.] write more as in the last time was possible. New stamps I can't send You because it is not free. Later when the times would be better I shall send You anything”.

I write for our censure the contents in Romanian language.

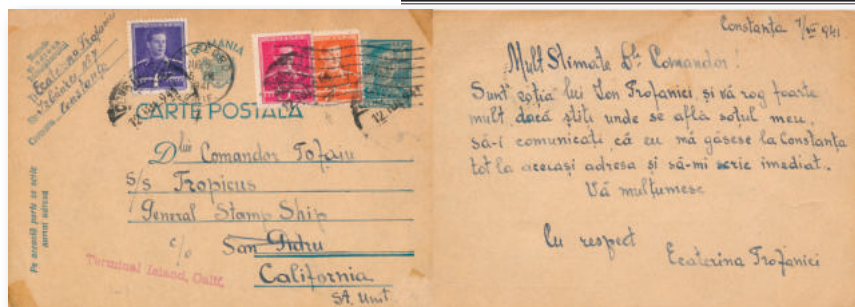

Fig. 5 - Carte poștală scrisă la 1 iulie 1941 în Constanța de soția unui marinar, adresată căpitanului navei S/S Tropicus, aflată în portul San Pedro, California (cărui îi cere informații despre soț). Cartare **CONSTANȚA** la 12 iulie 1941; la acea dată cenzura era activă în toată România. Cu toate acestea, cartea poștală nu poartă semnele niciunei cenzuri (române sau străine), doar ștampila poștală de sosire la destinație **SAN PEDRO CALIF.** (portul din Los Angeles) la 8 august 1941 și o ștampilă (administrativă?) a portului: **Terminal Island, Calif.** Ținând cont de lipsa însemnelor de tranzit poștal, ca și de durata mare (o lună) până la destinație, corespondența pare a fi călătorit pe rute nepoștale (pe un vapor până în SUA?). Încă o piesă care așteaptă o explicație documentată.

Fig. 5 - . Postcard written on July 1st, 1941 in Constanța by a sailor's wife to the captain of the vessel S/S Tropicus, located in the port of San Pedro, California (which asks about her husband). **CONSTANȚA** postal sorting on July 12th, 1941; at that time the censorship was active throughout Romania. However, the postcard does not bear any sign of censorship (the Romanian or a foreign one), only the postmark for arrival at destination in **SAN PEDRO, CALIF.** (Port of Los Angeles) on August 8th, 1941 and a mark (an administrative one?) of the Port: **Terminal Island, Calif.** Given the lack of postal transit signs, and the long duration (one month) to the destination, the mail seems to be traveled on non-postal routes (on a ship to the USA?). Another item waiting a documented explanation.

Fig. 6 - Carte poștală ilustrată expedită din

SAN FRANCISCO la

30 octombrie 1941. Tranzit prin oficiul de cenzură german din Viena, cu ștampila de liberă expediere Ag.

Cenzurare terminală la SCCE București, cu ștampila „rulou” și matricola cenzorului 17.

Fig. 6 - View postcard sent from SAN FRANCISCO on October 30th, 1941. Transit through the German censorship office in Vienna, with free shipping Ag mark. End censorship at SCCE Bucharest, with the mechanical „roll” marking and censor numeral 17.

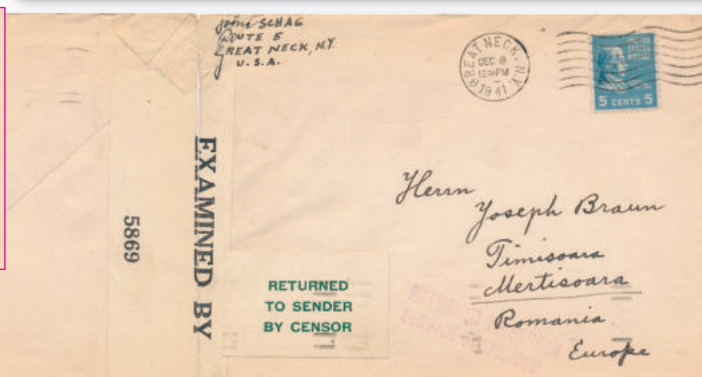
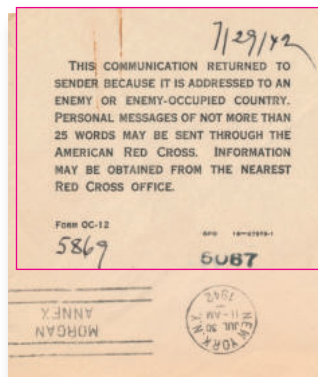

Fig. 7 - Plic expedit la 8 decembrie 1941 din GREAT NECK către Timișoara. Cum în aceeași zi relațiile cu România fuseseră suspendate, plicul este oprit de la expediere (după cenzurarea la nou înființatul oficiu din New York, atestată de banda adezivă cu textul **EXAMINED BY 5869). Motivele returului sunt expuse pe „memoranda” inserată în plic; în plus este aplicată o etichetă cu textul **RETURNED / TO SENDER / BY CENSOR** și o ștampilă bi-lineară cu textul **RETURNED TO SENDER / SERVICE SUSPENDED**. Este însă cartată retur la NEW YORK de-abia în 30 iulie 1942.**

Fig. 7 - Envelope sent on December 8th, 1941 from GREAT NECK to Timișoara. Because in the same day the relations with Romania had been suspended, the envelope is stopped from shipment (after censoring in the newly founded office in New York, certified by text **EXAMINED BY 5869 on the adhesive tape). The reasons for the return are mentioned in the "Memoranda" inserted inside the envelope; in addition there is an applied label with the text **RETURNED / TO SENDER / BY CENSOR** and a hand stamp reading **RETURNED TO SENDER / SERVICE SUSPENDED**.**

A. Serviciul poștal oficial.

#A.1. Relația SUA - România:

#A.1.1. Correspondențele aflate încă în SUA la data suspendării relațiilor poștale (8 decembrie 1941), sunt returnate expeditorilor de către nou înființata cen-

zură americană (vezi Fig. 7), purtând ștampile bilineare, etichete adezive și „memoranda” inserate în plicuri. Acestea din urmă au un text justificativ al motivelor returnării: **ACEASTĂ COMUNICAȚIE A FOST RETURNATĂ / TRIMIȚĂTORULUI FIIND ADRESATĂ ÎNTR-O / ȚARĂ INAMICĂ SAU**

OCUPATĂ DE INAMIC./ MESAJE PERSONALE DE MAXIMUM / 25 CUVINTE POT FI TRIMISE PRIN / CRUCEA ROȘIE AMERICANĂ. INFORMAȚII / POT FI OBTINUTE DE LA CEL MAI APROPIAT / OFICIU DE CRUCE ROȘIE (în traducere); Fig. 7 (în original).

În cazul benzilor de ►►►

ziare, textul de pe „memoranda” (care nu mai poate fi inserată) este copiat pe etichete adezive, vezi Fig. 8.

#A.1.2. Corespondențele care la data suspendării relațiilor poștale părăsiseră SUA și se găseau în Bermuda, supuse forțat cenzurii britanice, au fost reținute de la re-expediere, după care au fost returnate expeditorilor din SUA, unde li s-au aplicat ștampile explicative speciale, vezi un exemplu în Fig. 9.

#A.2. Relația România - SUA:

Correspondențele sosite din România și aflate la data de 8 decembrie la oficii americane de cenzură nu au mai fost trimise destinatarilor, nu mai puteau fi nici returnate, astfel încât au fost reținute de către cenzura SUA până la sfârșitul războiului. După

război, legislația permițând guvernului să dețină corespondența a fost abrogată, astfel încât reținerea ei în continuare nu mai era legală. În consecință, SUA a decis să elibereze unilateral corespondența reținută (o măsură ce va forța Marea Britanie să acționeze la fel cu corespondența deținută din Bermuda, vezi Fig. 3). Eliberarea a avut loc în anul 1945, iar oficiul poștal (probabil New York) le-a marcat cu o ștampilă justificativă cu textul **THE ARTICLE HAS BEEN HELD BY THE OFFICE OF CENSORSHIP (= Piesa a fost reținută de către oficiul cenzurii)**, pentru a nu fi făcut răspunzător de întârzierile vreme de patru ani în livrare, vezi Fig. 10.

B. Servicii poștale alternative.

Ca de obicei, suspendarea relațiilor poștale directe va deter-

mina activarea unor servicii poștale alternative:

a) mesaje prin Crucea Roșie, dar acestea nu sunt încă cunoscute;

b) corespondențe ale prizonierilor de război sunt rare și sunt cunoscute doar pe relația România - SUA. Începând din 1942, și în număr mai mare din vara anului 1943, mai multe sute de prizonieri de război (capturați dintre aviatorii doborâți în timpul raidurilor de bombardament aliate) au fost reținuți în lagăre din Timișul de Sus (pe valea Prahovei) și București. La 23 august 1944 se aflau în lagăre 900 de prizonieri americani, care au fost imediat repatriați pe calea aerului. Corespondența lor cu SUA era posibilă prin Crucea Roșie (română și elvețiană) și este cunoscută începând cu vara anului ▶▶▶

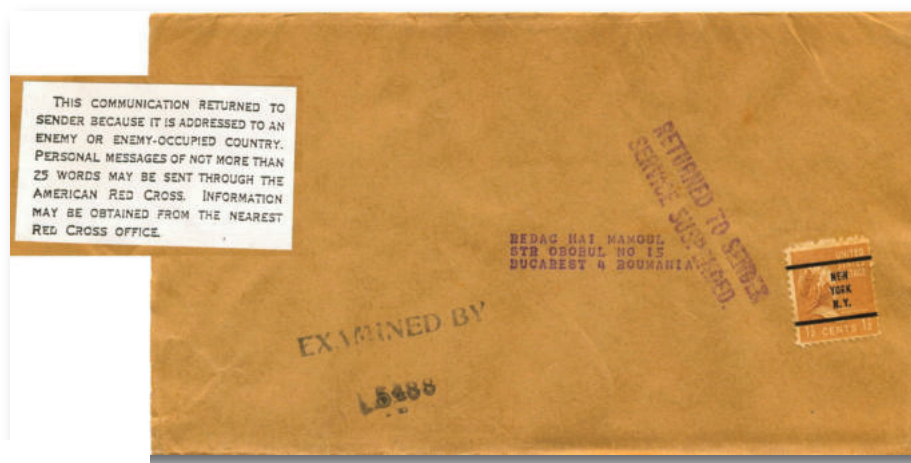

Fig. 8 - Bandă de ziare cartată la NEW YORK (probabil în primele zile din decembrie 1941) și adresată în București. Cenzurată în oficiul New York (vezi ștampila **EXAMINED BY 5488**), de unde este returnată către expeditor cu explicația pe o etichetă lipită pe verso și ștampila bi-liniară **RETURNED TO SENDER / SERVICE SUSPENDED**.

Fig. 8 - Wrapper mailed from New York to Bucharest, probably in early December 1941, censored in New York (**EXAMINED BY / 5488**) and from here returned to sender as the postal service with Romania was just suspended (using a hand stamp reading **RETURNED TO SENDER / SERVICE SUSPENDED**). On the backside, a white paper label was glued with explanations on the reasons for returning, suggesting the use of Red Cross messages for communications with enemy countries.

philatelica.ro

1944. Vezi un exemplu în *Fig. 11*, o carte poștală de la 2nd *Lieutenant John R. Barker*, ID: 0-716699, fost membru al **376th Bombardment Group (Heavy)**, grup de bombardament dotat cu avioane B-24 *Liberator*, care la 1 august 1943 au plecat de pe aerodromuri din Bengazi, Libia și au bombardat Ploieștiul în celebrul atac la joasă înălțime *Tidal Wave*. Majoritatea avioanelor grupului 376 au bom-

baradat rafinăria *Steaua Americână* la Câmpina și au suferit pierderi în fața artileriei anti-aeriene și a avioanelor de vânătoare IAR-80. Cu această ocazie Lt. Barker va fi făcut prizonier (alături de alți 107 americani) și va fi eliberat la începutul lunii septembrie 1944.

În fine, este important să fie amintit aici rolul oficiilor de cenzură americane în interceptția și

istorie poștală

cenzurarea corespondenței din Europa spre America de Sud în anii 1943-1944, rol preluat de americani de la oficiile de cenzură britanice din Caraibe. Vezi un exemplu care interesează România în *Fig. 12*. În această situație aparte apare astfel tranzitul și cenzura americană pe corespondențe din țări cu care serviciul poștal era în fapt suspendat!

Perioada 4: noiembrie 1944 - 1945

A. Relația România - SUA

După cum am amintit cu altă ocazie, reluarea efectivă a serviciului poștal cu Occidentul și SUA a avut loc prin noiembrie 1944, de-a lungul „rutei orientale”, așadar prin Turcia - Siria - Palestina - Egipt - Marea Britanie. În cazul corespondențelor spre SUA se constată că acestea sunt cenzurate în cvasitotalitate de către francezi în Siria (Alep), doar excepțional fiind cenzurate de britanici (se cunoaște un singur exemplu cu cenzură din Egipt, vezi *Fig. 13*).

Tot atât de rară este și apariția cenzurii americane în aceste combinații (vezi în *Fig. 14* o astfel de situație), datorită a doi factori: americanii practicau rar cenzura corespondențelor sosite în țară care, în plus, veneau în număr mic în SUA înainte de desființarea efec-

tivă a cenzurii din toamna anului 1945 (majoritatea au ștampile de sosire ulterioare lunii octombrie 1945).

În *Fig. 15* se poate vedea o corespondență standard circulantă din România prin Siria și apoi dirijată direct spre SUA, cu descifrarea însemnelor codate care apar odată cu tranzitul prin Alep.

B. Relația SUA - România

Și în acest caz, surprizele sunt mari. Se constată că traficul spre România (din Europa de Vest și SUA) a fost efectiv restabilit de-abia în luna **ianuarie 1945!!!** Vor exista bineînțeles numeroase corespondențe expediate din țările de origine la date anterioare, dar căutând ștampilele de tranzit din București vom vedea că acestea sunt din luna iulie (dată timpurie cunoscută: 25 iulie 1945), ceea ce presu-

pune că toți sacii poștali au fost stocați undeva (în București?) până au fost, în fine, eliberați în jurul datei amintite.

La sosirea în București, în toate cazurile apare dubla cenzură - română și sovietică, astfel încât combinațiile posibile pot fi sistematizate astfel:

a) **Triplă cenzură** la plecare și sosire (americană + română + sovietică București), care este posibilă doar până în luna septembrie 1945 (dată după care cenzura americană încetează practic), vezi un exemplu în *Fig. 16*.

b) **Dublă cenzură** la sosire (română + sovietică București) pentru corespondențele plecate din SUA după luna octombrie 1945 (și sosite în România până la 14 ianuarie 1946) și care sunt, să zicem, cele mai puțin „interesante” pentru această perioadă.

Fig. 9 - Plic expediat la 27 noiembrie 1941 din LOS ANGELES spre București, interceptat de cenzura britanică din Bermude, care a folosit o etichetă de închidere de tip P.C.90 cu textul **OPENED BY EXAMINER 779. Picul a fost apoi reținut (în SUA?) câteva luni, fiind cartat NEW YORK în 28 iulie 1942, când este aplicată o ștampilă mecanică specială cu textul **RETURN / TO SENDER / SERVICE SUSPENDED**.**

Fig. 9 - Cover sent on November 27th, 1941 from LOS ANGELES to Bucharest,

intercepted by the British censorship in Bermuda where a closing label was used (P.C.90 / OPENED BY EXAMINER 779). When returned to sender, an explanatory mechanical cancellation was used in NEW YORK on July 28th, 1942, reading **RETURN / TO SENDER / SERVICE SUSPENDED.**

Features of external mail Romania - USA 1939 - 1945

Dan-Simion GRECU, AEP

Period 1: September 1st, 1939 - June 26th, 1941

For over two years the United States were not directly, military, involved in the European and world -wide conflict unleashed on September 1st, 1939, so that the postal relations with Romania were theoretically free. But the bilateral correspondence is not unattractive: because the two countries were de facto on different sides, a postal aspect frequently happened, which is nowadays more and more regarded with interest: the British interception and censorship in Bermuda Islands (possible due to the transatlantic aircrafts which were forced to land for the refue-

ling in this British colony). We'll not go into details, because the British censorship from Caribbean applied to the Romanian mail will be discussed on other occasions, but we'll presented some illustrated examples.

First of all, in *Fig.1*, there is an example of early interception and censorship, using the rare red closure label (type PC 102, made and used only in Bermuda).

In *Fig.2* - an example of standard censorship in Bermuda, using the ordinary type of closure label (PC 90, made in Great Britain and used by the British censorship post

offices from all over the world). Another example can be seen in *Fig.1* from the article „*Alia-Bet*” in the *Romanian postal history*, philatelica.ro no. 2(7) / 2010.

The ‘special note’ of this censorship is represented by the letters ‘possessed’ by the British censorship from Bermuda, so that correspondence considered as suspicious or unaccepted, containing something in the detriment of the Allied cause, which was retained from the expedition, stocked and released only after the end of the war. Many cancellations and holographic notes certify in these cases the adventures of the letter, an example being in the *Fig.3*

Period 2: June 27th - December 7th, 1941

Romania enters in the anti-Soviet military campaign and in spite of all these USA did not declare war on Romania and the bilateral correspondence continues so far almost on the same basis (rather paradoxically, being the unique destination from the allied side with which Romania maintains bilateral and diplomatic postal relationships). The supplementary elements of interest are circumscribed to the introduction of the censorship in Romania: the most curious thing will be the fact that the English language WAS NOT allowed in external mail from June 27th, 1941 until August 1944! As a result, the correspondence with speakers of English language exclusively from USA was not possible in these circumstances. It was a surprise to find the proof of an unexpected compromise, entirely „Romanian” (see *Fig. 4*), a postcard written in English, but having the text translated into Romanian for the use of censors (it's interesting that the sender's good faith regarding the correctness of the translation is not discussed...)!

Another uncommon letter, related to this period, is illustrated in *Fig. 5* and it seems to suggest the

acceptance of a new type of alternative postal transport, except the official one, thing unaccepted, in principle, by the Romanian censorship demands valid at the expedition date. Beyond the postal curiosity, this letter is also a document of naval history: *S/S Tropicus* Romanian ship belonged to one of the biggest coal transporters after 1934 - Alexandre Vlasov, engineer, Russian emigrant from Odessa, established in Romania in 1917 where he took in hand in 1933 *The first National Society for Sailing*, ulterior founding maritime transport companies in Italy, Greece, Egypt, Great Britain. In 1938 he left Romania, leaving successively in Italy, Switzerland, USA, Argentina and founding other companies in the last two countries. With a various postwar activity, *Vlasov Group*, survived until nowadays, being one of the biggest groups of maritime companies. One of the two first ships with which Alexandre Vlasov began his adventure at Bucharest in 1933 was *Prahova* cargo boat, built in 1922 for Romania. Initially used for coal transport between European ports, from 1936 it also began to travel to South America. On June 10th, 1940 the ship is relo-

cated in USA, beginning to operate from the port Los Angeles (San Pedro) to ports of South America. Disabled as a result of collision on December 17th, 1940, the ship was still in repair in Los Angeles when Vlasov (in the summer of 1941) passed it under Panama flag and named it *Tropicus*. Despite this change, the ship was confiscated on September 8th, 1942 by the Americans (as booty) who renamed it *Cloverbank*. In 1947 it was returned to Vlasov (coming back in his Argentinian company patrimony named CANUMAR), and in September 1948 he transferred it to the famous Italian company SITMAR under the name of *Castelverde*. At the circulation date of the postcard from *Fig. 5* (July-August 1941) the ship was in repair in San Pedro docks and his wife's demand had another dimension: she did not see her husband for at least one year and she will not see him (possibly) until the end of the war: in September 1942, certainly the whole Romanian crew was interned in camp by Americans.

In principle, this period of time the correspondence is censored only in Bucharest (final Romanian censorship), eventually in transit in Bermuda (interception with British

censorship).

The postcard of Fig. 6 seems common but in fact it is the unique one proving an atypical postal

route, by transit through the German censorship from Vienna (normally the Germans did not interfere in Romania-USA postal

route, this one being usually by air, through Italy).

Period 3: December 8th, 1941 - August 23rd, 1944

The day after the Pearl Harbor attack (December 7th, 1941) the United States declare war on Japan. As a result, Germany and Italy declare war on December 11th and Romania on December 12th, 1941. In this context the postal contacts between the two states are stopped (probably on December 8th, 1941). Now, based on the Decree from December 11th / 12th, 1941 the American external censorship is founded, which used the postmarks with texts as PASSED BY, and also closure labels (of cellophane, rarely of paper) with texts as OPENED BY EXAMINER, eventually US ARMY. On September 28th, 1945 the President signs the Decree for stopping the censorship beginning with November 15th, 1945 (but the censorship stopped before that

date).

The suspension of the postal contacts determined a various number of interesting letters, which could be divided as follows:

A. The official postal service

#A.1. USA - Romania route:

#A.1.1. The correspondence which is still in USA at the date of the postal relationships suspension (December 8th, 1941) is returned to the senders by the new founded American censorship (see Fig. 7), bearing bilinear postmarks, adhesive labels and "memoranda" inserted in envelopes. The last ones have a justifying text regarding the return reason (Fig. 7).

Regarding the newspapers wrappers, the text of "memo-

landa" (which could not be inserted) is written on adhesive labels, see Fig. 8.

#A.1.2. The correspondence which at the date of the postal relationships suspension left already USA and is in Bermuda, submitted to a compulsory British censorship, was retained from resending, being sent to the senders in USA, where special explanatory cancellations were applied, see Fig. 9.

#A.2. Romania - USA route:

The correspondence arrived from Romania and in the American censorship offices on December 8th was not sent to the addressees, it was impossible to be returned so that it was retained by USA censorship up to the end of the war. After the war, the legislation which gave the permission to the government to hold the correspondence ►►►

Fig. 10 - Plic expedit din BUCUREȘTI spre Cleveland, SUA la 16 noiembrie 1941: cenzura externă română cu ștampila „rulou” și matricola cenzorului 128, apoi cenzura americană (New York) cu eticheta EXAMINED BY 6628; datorită suspendării serviciului poștal între România și SUA, trimiterea a fost reținută de către oficiul de cenzură american; repunerea plicului în circuitul poștal a avut loc abia patru ani mai târziu, după cum atestă ștampila mecanică NEW YORK, 12 septembrie 1945 și ștampila biliniară THIS ARTICLE HAS BEEN HELD / BY THE OFFICE OF

CENSORSHIP, care a fost probabil aplicată la acest oficiu.

Fig. 10 - Letter sent on November 16th, 1941 from BUCUREȘTI, censored by Romanian external censorship: mechanical „roll” marking CENZURA EXTERNĂ and numeral 128; Arrived to the USA soon after postal relations suspension, it was censored in New York by US censorship: resealing label EXAMINED BY / 6628; then it was detained in USA for 4 years. Released in 1945 when a hand stamp THIS ARTICLE HAS BEEN HELD / BY THE OFFICE OF CENSORSHIP was applied, transit postmark NEW YORK 12.9.1945, then forwarded to the initial destination.

is abolished, and its further retention is not legal anymore. As a result, USA decided unilaterally to release the held correspondence (a measure which will force Great Britain to act in the same manner regarding the correspondence received from Bermuda, see Fig. 3). The release took place in 1945, and the post office (probably New York) marked it with an explanatory postmark bearing the text **THE ARTICLE HAS BEEN HELD BY THE OFFICE OF CENSORSHIP**, in order to not be held responsible for the delayed delivery of four years, see Fig. 10.

B. Alternative postal services.

Usually the suspension of the direct postal contacts will generate the activation of some alternative postal services:

- a) messages by the Red Cross, but they are not registered;
- b) war prisoners correspondence

dence is rare and registered only on Romania - USA route. Beginning with 1942 and in a greater number from the summer of 1943, hundreds of war prisoners (captured among the airmen brought down during the allied bombardment raids) were interned at Timișul de Sus (on Prahova Valley) and Bucharest. On August 23rd, 1944, 900 American war prisoners were in camps, who were immediately repatriated by air. Their correspondence with USA was possible by the Red Cross (Romanian and Swiss) and it's registered starting with the summer of 1944. See an example in Fig. 11, a postcard from 2nd Lieutenant John R Barker, ID: 0-716699, ex-member of the **376th Bombardment Group (Heavy)**, bombardment group endowed with B-24 *Liberator* aircrafts, which on August 1st, 1943 left the airports from Benghazi, Libya and bombed Ploiești in the famous attack at law

altitude *Tidal Wave*. The majority of the planes of the group 376 bombed the Refinery *Steaua Americană* at Cămpina and suffered heavy losses caused by flack and of IAR -80 hunting aircrafts. In this occasion Lt. Barker was held prisoner (next to other 107 Americans) and will be liberated at the beginning of September 1944.

Finally it's important here to remember the role of the American censorship offices in the interception and the censorship of the correspondence from Europe to South America in 1943-1944, role taken by the Americans from the British censorship offices from Caribbean. See an example which Romania is interested for in Fig. 12. In this special situation the American transit and censorship appears on the correspondence from the countries with which the postal service was in fact suspended!

Fig. 11 - Carte poștală specială a Crucii Roșii Române, expediată în iulie 1944 de un prizonier american din lagărul de prizonieri 13 (București) către familia sa din New York; ștampila roșie **Societatea Națională de Cruce Roșie a României / Biroul Refugiați**, aplicată la 27 iulie 1944; cenzura română externă București (matricola cenzorului 12); tranzit la sediul Crucii Roșii din Geneva, unde primește ștampila violet **COMITE INTERNATIONAL DE LA CROIX-ROUGE * GENEVE**; cenzura militară SUA (New-York), cu ștampila bi-lineară **11016 U.S. CENSOR**.

Fig. 11 - Special Romanian bilingual Red Cross Free postcard written by an US Airmen POW from Camp#13 Roumania (Bucharest); forwarded by the Romanian Red Cross (see the red hand stamp **Societatea Națională de Cruce Roșie a României / Biroul Refugiați** from July 27th, 1944; censored by the external office in Bucharest (numeral 12); transited via the Swiss Red Cross (**COMITE INTERNATIONAL DE LA CROIX ROUGE * GENEVE**); US Censorship in New York, 11016 / **U.S.CENSOR**.

Period 4: November 1944 - 1945

A. Romania - USA route

As we already said, the effective re-start of the postal service with the Occident and USA was in November 1944, along the „Oriental route” thus by Turkey - Syria - Palestine - Egypt - Great Britain. Concerning the mail to USA it is important to note that this is almost entirely censored by the French in Syria (Aleppo), only in exceptional cases being censored by British (a single example of censorship in Egypt is registered, see Fig. 13).

Just as rare is also the issue of the American censorship in these combinations (see such a situation in Fig. 14) due to two facts: the Americans rarely used the censorship of the correspondence arrived in the country, plus, it came in a reduced number in USA before the effective censorship abolishment from the autumn of 1945 (the major-

ity have arrival cancellations ulterior to October 1945).

In Fig. 15 a standard correspondence circulated from Romania by Syria and then directly guided to USA by decoding the coded signs which appear at the same time with the transit by Aleppo can be seen.

B. USA - Romania route

In this case there are also big surprises. It's established that the traffic to Romania (from West Europe and USA) was effectively restored only in **July 1945!!!** Of course there will be many letters sent from the countries of origin at previous dates, but looking for the transit postmarks from Bucharest we'll see that these are from July (registered early date: July 25th, 1945) which assumes that all postal bags were stored somewhere (in Bucharest ?) until they finally were released around the men-

tioned date.

At the arrival in Bucharest, in all cases a double censorship - Romanian and Soviet - appears, so that the possible combinations could be systematized as follows:

a) Triple censorship at the departure and arrival (American + Romanian + Soviet Bucharest) which is possible only until September 1945 (after this date the American censorship practically ends), see an example in Fig. 16.

b) Double censorship at arrival (Romanian + Soviet Bucharest) for the letters sent from USA after October 1945 (arrived in Romania up to January 14th, 1946) and which are less „interesting” for this period.

Dan Simion GRECU, is native of Hunedoara, Romania, and received his education in medicine and history. Working in philately: postal history of Romanian territory.
Contact: damirro@yahoo.com

Fig. 12 - Scrisoare Par Avion recomandată expediată la 7 septembrie 1943 din BUCUREȘTI spre Argentina și trecută prin cenzura externă română (ștampila **CENZURAT 9). Ajunge în tranzit la LISBOA, Portugalia la 16 septembrie, când este imbarcată pe un zbor transatlantic spre New York, unde este interceptată de cenzura americană: prima cenzură în Puerto Rico (bandă adezivă de celofan **EXAMINED BY 14070**), apoi recenzurată de oficiul din Miami (bandă de celofan **EXAMINED BY 4745**). Dubla cenzură americană este rară!**

Fig. 12 - Multifranked Registered Air Mail letter sent on September 7th, 1943 from BUCUREȘTI to Argentina; Romanian external censorship in Bucharest **CENZURAT 9; transit postmark LISBOA, Portugal, on September 16th, 1943, then from here flown via transatlantic clipper to New York, where intercepted and opened by US censorship in Puerto Rico (cellotape **EXAMINED BY 14070**), and re-censored by the US censorship in Miami (cellotape **EXAMINED BY 4745**). Rare double US censorship!**

Fig. 13 - Plic recomandat expedit din București la 30 aprilie 1945, trece prin cenzura externă de la Gara de Nord (ștampila **CENZURAT 10** pe etichetă adezivă brun și numeralul cenzorului **20**), apoi prin cenzura sovietică din București (ștampila **BOEHNHAYA CENZURA CCCP 4/P**), dar pleacă din țară doar două luni mai târziu (ștampila **BUCUREȘTI RECOMANDATE SOSITE** la 13 iulie 1945). Ajunge în Egipt în sacul poștal **T 24923**, unde este cenzurată (vezi ștampila rotundă **Postal Censor** și ștampila rombică **14** care indică ziua prelucrării, eticheta de închidere bilingvă **EGYPTIAN CENSORSHIP / OPENED BY CENSOR**, pe care este aplicată ștampila secției 72).

Tranzit **NEW YORK** la 10 septembrie și sosire **ARDMORE** la 11 septembrie 1945.

Fig. 13 - Registered cover sent from BUCUREȘTI on April 30th, 1945. Romanian external censorship (Bucharest): censor's numeral marking **20** and hand stamp **CENZURAT 10**; Soviet censor marking **BOEHNHAYA CENZURA CCCP 4/P**; Transit postmark: BUCUREȘTI RECOMANDATE SOSITE, July 13th, 1945. It reached Egypt by bag **T 24923**, censored here with a round hand stamp **Postal Censor** and transit marking numeral **14** and resealing label **EGYPTIAN CENSORSHIP / OPENED BY CENSOR** with circular hand stamp of censoring section 72. Transit postmark **NEW YORK**, September 10th, arrival postmark **ARDMORE PA.** on September 11th, 1945.

Fig. 14 - Plic recomandat BUCUREȘTI la 17 noiembrie 1944, cenzura română externă (ștampila numerică **126** și **CENZURAT 2**) - la acea dată cenzura sovietică nu era încă activă. Sosește în Siria cu transportul **R-1254** (ianuarie 1945), fiind cenzurată de francezi la Alep (vezi ștampila Crucea de Lorena **CP4** pe o bandă adezivă **CONTROLE**). A treia cenzură în New York, SUA (bandă adezivă celofan **EXAMINED BY 7113**), tranzit **NEW YORK** 23 februarie, respectiv 2 aprilie 1945, sosire **ROEHLING** la 3 aprilie.

O corespondență timpurie circulată din România spre SUA!

Fig. 14 - Registered cover BUCUREȘTI, November 17th, 1944 with Romanian censorship in Bucharest (censor numeral marking **126** and hand stamp **CENZURAT 2**); at that date the Soviet censorship wasn't yet active. Arrived in Syria by transport **R-1254** (January 1945), censored by the French with the hand stamp Lorraine Croix **CP4** on **CONTROLE** label. Third censoring in USA, see cello-label **EXAMINED BY 7113** (New York). Transit postmarks **NEW YORK** February 23rd, respectively April 2nd, 1945, arrival postmark **ROEHLING**, April 3rd, 1945.

A very early piece of mail circulated from Romania to USA!

Fig. 15 - Plic recomandat BUCUREȘTI 31 iulie 1945, trecut prin cenzura română externă (ștampila **CENZURAT 10** și matricola cenzorului **10**) apoi prin cenzura sovietică din București (ștampila **BOEHNHAYA CENZURA CCCP 16/P**). Pleacă din țară, conform ștampilei BUCUREȘTI RECOMANDATE SOSITE, la 6 august 1945. Sosește în Siria cu transportul **R-1846** (august 1945), unde este cenzurată la oficiul francez din Alep, fiind vorba de o dată târzie pentru cenzura franceză din Siria: la acel moment nu se mai folosesc ștampile, doar eticheta de închidere **CONTROLE** și codul manuscris **402426** (ceea ce înseamnă cenzurarea la data de 22 august 1945 de către cenzorul **404**). Expediat direct în SUA, plicul trece în tranzit prin NEW YORK la 4 octombrie și sosește la PHILADELPHIA în 6 octombrie 1945.

Este una dintre cele mai târzii corespondențe circulate din România pe „ruta orientală”!

Fig. 15 - Registered cover postmarked BUCUREȘTI, July 31st, 1945; Romanian censorship (numeral censor's marking **10** and hand stamp **CENZURAT 10**) and Soviet censorship with round hand stamp **BOEHNHAYA CENZURA CCCP 16/P** (both in Bucharest). Transit postmark: BUCUREȘTI RECOMANDATE SOSITE, August 6th, 1945, when the cover left Romania. Arrival in Syria by transport **R-1846** (August 1945), French censorship at that late date only with **CONTROLE** resealing label (no hand stamp) and censor handwritten code **402426** (= censored on August 22nd, 1945 by censor #404). Then forwarded directly to USA, transit NEW YORK on October 4th, and arrival PHILADELPHIA on October 6th, 1945. This is one of the latest pieces of mail circulated from Romania along the „Oriental Route”!

Fig. 16 - Plic expediat la 25 aprilie 1945 din San Francisco spre București: cenzura americană locală SAN FRANCISCO (etichetă celofan adezivă **EXAMINED BY 61023**). Transportul este însă oprit (în București?) pentru mai bine de 3 luni, sosind în BUCUREȘTI doar la 3 august 1945. Aici este cenzurat de sovietici **BOEHNHAYA CENZURA CCCP 16/P** și de cenzura externă română (ștampila **CENZURAT 10** și matricola **180**); în plus apare o neobișnuită recenzurare la oficiul de destinație (Turda).

Fig. 16 - „Big Four / Peace Conference” cover sent from SAN FRANCISCO on April 25th, 1945, with US censorship (cellotape label **EXAMINED BY 61023**, used in San Francisco). Forwarding delayed until August: transit postmark BUCUREȘTI on August 3rd, 1945, censored here by the Soviets (postmark **BOEHNHAYA CENZURA CCCP 16/P**) and Romanians (**CENZURAT 10** and numeral marking **180**). Unusual re-censoring by destination office TURDA (9 **Cenzurat Turda** 9).

Filatelie în muzeele și colecțiile publice din România

- Colecțiile Al. G. Cantacuzino -

Cristian-Andrei SCĂICEANU, AEP

Colecțiile Al. G. Cantacuzino erau constituite din cărți, stampe și ilustrații, medalii și monede, picturi și sculpturi, mărci poștale și telegrafice și alte obiecte vechi. Există un inventar al întregii colecții¹. Constituirea lor a început în 1870, dar abia în 1915 au fost expuse publicului, care le putea vizita - cel puțin în anul 1919 - joia și duminica între orele 10 și 13². Clădirea care adăpostea colecțiile era situată vis-a-vis de Catedrala Sf. Iosif, pe strada General Budișteanu, nr.26. Totul era expus într-o singură sală, iar conservatorul colecției era N. G. Dumitrescu³.

Colecția filatelică era montată pe 54 de panouri mari, prinse în 27 de rame metalice ce puteau fi rotite în jurul unui ax central, sistem inspirat după expunerea mărcilor la British Museum⁴. O parte din cele 54 de panouri mari au fost expuse la diverse expoziții filatelice, așa cum am arătat mai sus. Filателиi au criticat uneori acest mod de prezentare, „în condiții neestetice”⁵. Cu toate că opinia aparține unui mare filatelist, nu putem fi de acord cu ea deoarece este exprimată din punctul de vedere al unei competiții filatelice, unde colecțiile trebuie să fie montate respectând anumite reguli, care au avut o evoluție similară modelului, iar modul de prezentare influența punctajul acordat colecției, în urma căruia primea o medalie de bronz, argint sau aur. Este meritul custozilor Cabinetului Numismatic al B.A.R. că nu au schimbat prezentarea inițială, care are o valoare docu-

mentară deosebită pentru că arată maniera în care erau expuse colecțiile filatelice la începutul secolului XX. Ar fi fost o greșală de neiertat dacă, din considerente de prezentare competitivă a colecției într-o expoziție filatelică, ar fi fost schimbată forma de montare, afectând valoarea documentar - istorică a colecției. Ea a fost donată de Al. Gh. Cantacuzino „Societății Generale a Funcționarilor Publici”⁶. Din prima emisiune „Cap de Bour” existau în colecție două mărci poștale de 27 parale, două de 54 parale și una de 108 parale. Din emisiunea a II-a „Cap de Bour” erau 6 timbre de 5 parale, 18 de 40 parale și 16 de 80 parale. Apoi erau expuse toate timbrele poștale emise în România până în anul 1900, inclusiv erori și varietăți.

Se remarcă existența în colecția filatelică a cărților poștale și a formularelor poștale, precum și a ilustratelor emise cu ocazia Expoziției Cooperatorilor din 1894. Alexandru Cantacuzino a fost o personalitate a vieții culturale românești, fiind printre puținii oameni care în perioada interbelică au reușit să întrețină un muzeu particular. Din păcate, despre viața și activitatea lui s-a scris puțin și astăzi colecțiile Al. Gh. Cantacuzino sunt pe nedrept uitate.

În 1894, cu ocazia nunții de argint a regelui Carol I și a reginei Elisabeta, Alexandru Cantacuzino a oferit reginei o marcă poștală „Cap de Bour”⁷. Alexandru G. Cantacuzino a fost șeful Fabricii de Timbre între 1879⁸ și 1885⁹. În anul 1886 a deținut funcția de casier general la Regia Monopolu-

lui Tutunului și Sării¹⁰ iar în 1887 a fost casier la Direcțiunea Generală a Monopolurilor Statului¹¹. Între 1890 și 1892 a ocupat funcția de director general la Direcțiunea Generală a Monitorului Oficial și Imprimeriilor Statului¹². A avut merite importante și în înființarea Societății Numismatice Române, fiind ales vicepreședinte al acesteia¹³.

Uneori a fost confundat cu George Gr. Cantacuzino-Nababul¹⁴, cu George (Gogu) Cantacuzino-Râfoveanu¹⁵ sau chiar cu Alexandru Saint-Georges¹⁶. S-a afirmat că Alexandru G. Cantacuzino, deși „bun prieten” (?) cu Dimitrie C. Butculescu, nu a făcut parte din Societatea Filatelică Română - înființată de acesta - „pentru a nu fi acuzat de conflict de interese”¹⁷. Nu acesta a fost motivul pentru care Alexandru G. Cantacuzino nu a aderat la Societatea Filatelică Română, deoarece pe vremea când el era șeful Fabricii și Depozitului de Timbre, între 1879 și 1885, Societatea Filatelică Română nu exista, iar în 1891, când s-a înființat societatea, șeful Fabricii și Depozitului de Timbre era D. A. Danielopol¹⁸. În acel an, Alexandru G. Cantacuzino era director general al Monitorului Oficial și Imprimeriei Statului, iar în 1893 era deja pensionar¹⁹.

I se atribuie în mod eronat lui Alexandru G. Cantacuzino calitatea de „...reprezentant al Poștei Române”²⁰. Marele colecționar nu a fost niciodată reprezentant al Poștei Române, deoarece nici „Fabrica și Depozitul de Timbre” și nici „Direcțiunea Generală a Monitorului Oficial și Imprimeriei Statului” nu au

aparținut de Poștă, așa cum greșit consideră unii. Se afirmă că prima expunere publică a unei colecții filatelice românești a avut loc în anul 1883, când Alexandru G. Cantacuzino și-a expus colecția la Expoziția Cooperatorilor, organizată de Dimitrie C. Butculescu, pe locul unde astăzi se înalță hotelul Radisson de pe Calea Victoriei²¹. La acea expoziție, în *Lista generală a Exponanților* apare și Alex. Cantacuzino „cu lucrări tipografice, perfecționarea unei prese tipografice și colecțiuni de timbre poștale”. Deoarece Alexandru G. Cantacuzino era la acea vreme șeful „Fabricii și Depozitului de Timbre” avem rezerve în ceea ce privește ipoteza că la Expoziția Cooperatorilor din 1883 a fost expusă *colecția personală* a lui Alexandru G. Cantacuzino și credem că formularea din lista exponanților se referă de fapt la un *exponat oficial al Fabricii de Timbre*. De altfel, la Expoziția Cooperatorilor din 1884, *Fabrica de Timbre* a figurat printre exponanți.

S-a făcut afirmația că la Expoziția Generală din 1906 Alexandru Cantacuzino a expus pentru ultima oară colecția în public în nume propriu și că după această dată el a donat colecția Academiei Române²². Faptele s-au petrecut însă altfel, pentru că după ce a expus - cel puțin o parte din colecțiile sale - la Expoziția Generală din 1906²³, colecția filatelică a lui Alexandru Cantacuzino a fost prezentată publicului începând cu 1915, în localul din str. General

Budișteanu nr. 26 și a fost donată „Societății Funcționarilor Publici”, ajungând la Academia Română - în condiții încă neclarificate - abia în 1949²⁴. Alexandru G. Cantacuzino a avut, între 1879 și 1924, mai multe domiciliu: de la 1879 la 1882 pe str. Dorobanților nr. 5²⁵, între 1884 și 1891 pe str. Buzești nr. 62²⁶, din 1891 și până în 1902 pe str. Buzești nr. 68²⁷, între 1903 și 1904 pe str. Clemenței nr. 27²⁸ iar din 1906 îl găsim pe str. Manea Brutaru nr. 26²⁹. După alte surse, între 1893 și 1896, Al. Cantacuzino a locuit pe str. Romană nr. 75³⁰. Două din adrese sunt importante prin faptul că au adăpostit instituții ce depășesc cadrul unei simple reședințe private. Este vorba despre „Asilul Ghiță și Elisa Cantacuzino” - care a funcționat pe str. Buzești nr. 68³¹ - și „Colecțiile Al. G. Cantacuzino” de pe str. Manea Brutaru nr. 26. Mihai Sorin Rădulescu menționează existența unei medalii și a unei ilustrate vechi pe care apare desenul clădirii azilului, ce purta numele părinților lui Alexandru Cantacuzino. Clădirea este localizată de autor pe str. General Budișteanu³².

Se afirmă că în perioada celui de-al Doilea Război Mondial, în podul Palatului Funcționarilor Publici, clădire ce se afla în Piața Victoriei, a fost descoperită o mare cantitate de scrisori vechi, dintre care multe francate cu mărci „Cap de Bour”. Descoperirea a fost făcută de directorul Societății Funcționarilor

Publici, Ion Papae. Fiind filatelist, și-a dat seama de importanța și valoarea descoperirii și le-a expus în clădirea din str. General Budișteanu. În timpul unei alarme aeriene, când toată lumea era în adăposturi, a avut loc o spargere, hoții au forțat intrarea și au furat scrisorile recent descoperite³³. Ulterior, de la Cabinetul Numismatic al B.A.R. colecția a trecut - sub formă de custodie - la Muzeul Național de Istorie a României, de unde a revenit în 2005.

Unii autori consideră în mod greșit că predarea în custodia Muzeului Național de Istorie a României s-a făcut în 1984³⁴. Data corectă a acestui transfer este 1979, când întreg Cabinetul Numismatic al Academiei a trecut în componența Muzeului Național de Istorie a României³⁵. S-a emis și părerea că în anul 1979 colecția Cantacuzino a fost transferată Conservatorului Poștal³⁶. Acest lucru nu s-a întâmplat însă niciodată în realitate, fiind vorba doar de o confuzie între Conservatorul Poștal și Muzeul Național de Istorie a României. Anii de viață ai lui Al. Gh. Cantacuzino au fost prezentați nesigur, fie 1838-1922, fie 1842-1924³⁷. Un necrolog publicat în Buletinul Societății Numismatice Române lămurește și acest lucru: Al. G. Cantacuzino a trăit între 1842 și 1924³⁸. Numele lui apare sub mai multe forme: Al. Gh. Cantacuzino, Al. G. Cantacuzino sau Alex. Cantacuzino-Alca³⁹.

¹ *** , *Catalog prescurtat al Colecțiilor Al. Gh. Cantacuzino*, Imprimeria Statului, București, 1919.

² *Ibidem*; pe exemplarul aflat la B.A.R., sub cota II-54.424, există o dedicație a autorului către profesorul Ion Bianu

în care este precizată data începerii colecțiilor.

³ Grigore Ionescu, *București, ghid istoric și artistic*, Fundația pentru Literatură și Artă Regele Carol al II-lea, 1938, pp.128-129.

⁴ Pompiliu Voiculescu-Lemeny, *Primele expoziții și muzee filatelice*, în „Almanahul Filatelic” 1983, p. 51.

⁵ Nicolae Tripkovic, *Expoziții și exponate*, în „Îndrumătorul Filatelistului” 1968, p. 19.

⁶ Grigore Ionescu, *op. cit.*

⁷ Darul a fost consemnat în presa vremii într-o manieră involuntar hazlie, spunându-se că Alexandru G. Cantacuzino a oferit reginei "unul dintre cele trei timbre moldovenești cu cap de urs" (s.n) (***) *Daruri oferite Reginei și Regelui*, în "Românul" 6/18 noiembrie 1894, p. 40).

⁸ ***, *Annuaire Général de Roumanie (officiel) pour 1879*, editori Frédéric Damé și Emille Galli, p. 136.

⁹ ***, *Annuaire de Roumanie. Annonces de Bucarest*, editor Fr. Damé, p. 152.

¹⁰ ***, *Anuarul Bucurescilor pe anul 1887*, editor Carol Göbl, p. 35.

¹¹ Idem, 1887 / 1888, p. 41.

¹² ***, *Anuarul României. Almanach de adrese pentru comerț, industrie și administrațiunile publice din Bucuresci și districte*, editor Ch. Delattre, 1890, p. 195; ***, *Anuarul Național al României. Almanach de adrese pentru comerț, industrie și administrațiunile publice în Bucuresci și districte, 1891-1892*, p. 213.

¹³ Alexandru Cantacuzino, *Amintiri de la înființarea Societății Numismatice Române*, în „Buletinul Societății Numismatice Române”, nr. 37, ianuarie-martie 1921, pp. 7-8; ***, *Cronică*, în „Buletinul Societății Numismatice Române”, nr. 57-58, ianuarie-iunie 1926, p. 30.

¹⁴ Leonard Pașcanu, *Colecția George Cantacuzino-Nababul*, în „Filatelia” nr. 10, octombrie 1998; confuzia pe care o face autorul este totuși greu de explicat, deoarece încă din 1983 Pompiliu Voiculesț-Lemeny publicase în presa filatelică, mai accesibilă autorului, multe informații despre această colecție și mai ales despre inițiatorul ei (vezi la Pompiliu Voiculesț-Lemeny, *op. cit.*).

¹⁵ Idem, *Alexandru Cantacuzino Râfoveanu* în „Filatelia” nr.12, decembrie 2002; autorul articolului corectează greșeala inițială, dar face și aici o confuzie, pentru că Alexandru Cantacuzino nu făcea parte din subramura Râfovenilor, ci din cea a Corneștilor, numele celor două subramuri venind de la două sate prahovene, Cornu și Râfov (vezi arborele genealogic al acestei ramuri a Cantacuzinilor la <http://www.ghyka.com/Familles/Cantacuzino/>); identitățile celor doi Cantacuzini sunt bine evidențiate la Mihai Sorin Rădulescu, *op. cit.* p. 154; nu a existat un Alexandru Cantacuzino-Râfoveanu, ci numai George (Gogu) Cantacuzino-Râfoveanu, ce locuia pe Calea Victoriei nr. 102 (***, *Annuaire Général de Roumanie, 1884*, editor Fr. Damé, p. 263)

și care a deținut funcții importante: director general la C. F. R. (ibidem), unul din cei trei directori numiți de guvern în Consiliul de administrație al B. N. R. la 1880 (Cristian Păunescu, *Banca, banii și bancherii-pagini de istorie bancară*, Editura Oscar Print, București, 2009, p. 15), iar statuia lui se află astăzi în piața de lângă Grădina Icoanei. Pentru a preîntâmpina alte confuzii, menționăm că a mai existat un Alexandru Cantacuzino, „samsar”, care locuia pe Calea Călărașilor nr. 253 (***, *Anuarul General al agriculturii, comerțului și industriei României*, editor C. I. Brăiloiu, București, 1907, p. 947).

¹⁶ Ing. Mihail Popovici, *Ecouri EFIRO 98*, în „Filatelia” nr. 10/1998, p. 4; în acest articol autorul face câteva aprecieri eronate, confuze și chiar fanteziste despre inițiatorul colecțiilor, care este prezentat ca fiind George Grigore Cantacuzino-Nababul, „fost ministru în mai multe rânduri în Guvernul Principatelor Unite și după moartea căruia, frățuzindu-i-se numele, a luat ființă Muzeul „Saint-Georges”, care a adăpostit și colecția filatelică”; afirmațiile sunt cel puțin surprinzătoare pentru că autorul menționează adresa de pe strada General Budișteanu nr. 26 unde a funcționat muzeul, dar numele acestuia este în opinia autorului „Colecția G. Gh. Cantacuzino”.

¹⁷ Leonard Pașcanu, *Prima expunere publică a unei colecții filatelice în România*, în „Filatelia”, nr. 7-8, iulie-august, 2009, p. 7.

¹⁸ ***, *Anuarul Național al României, almanach de adrese pentru comerț, industrie și administrațiunile publice din Bucuresci și districte, 1891-1892*, editor Ch. Delattre, p. 108.

¹⁹ ***, *Anuarul Național 1893*, p. 224.

²⁰ Leonard Pașcanu, *op. cit.*, p. 7.

²¹ *Ibidem*.

²² Idem, *O variantă neaprobată a vignetelor Expoziției Generale din 1906*, în „Filatelia” nr. 2, februarie 2009, p. 2.

²³ Afirmația conform căreia Alexandru G. Cantacuzino a expus la Expoziția Generală din 1906, deși a fost făcută în presa filatelică de mai multe ori, niciodată nu a fost însoțită de surse care să ateste acest lucru și din acest motiv indicăm aici sursele care dovedesc participarea lui Alexandru G. Cantacuzino, domiciliat în str. Manea Brutaru (devenită peste ani str. General Budișteanu) nr. 26 cu „o colecțiune de timbre” (***, *Căluza oficială și catalogul expozițiunii autorizat de comisarul general, Atelierele Grafice Sococ, București 1906*, p.237) și calitatea acestuia de membru în juriul expoziției (***, *Expozițiunea Generală Română*

din 1906, *Serbările distribuirii premiilor și recompenselor acordate juriului, exponanților și colaboratorilor*, Impremăriile Statului, București, 1907).

²⁴ Data intrării colecției filatelice Alexandru G. Cantacuzino (Alca) în patrimoniul Academiei Române este controversată; Sorin Rădulescu, în *Căutarea unui muzeu dispărut: Colecția Al. G. Cantacuzino*, în „Muzeul Național Cotroceni, Colocvii Naționale de Istorie, Istoria Artei Decorative, Conservare-Restaurare și Relații Publice”, vol. 1, p. 151, București, 2009, optează pentru anul 1960, când colecția apare în registrul inventar al Cabinetului Numismatic; alți autori consideră că în 1951 colecția a ajuns la Academie (Pompiliu Voiculesț-Lemeny, *op. cit.*; Silviu N. Dragomir, *op. cit.*, vol. 1, p. 87); într-un referat întocmit la Ministerul Artelor în 1949, referitor la trierea patrimoniului fostului Muzeu Saint-Georges, se propunea soluția trierii în comun de către Așezământul N. Bălcescu și Academia R.P.R., „ca și în cazul colecției Alca Cantacuzino”, fapt care sugerează intrarea colecției în patrimoniul Academiei încă din 1949 (A. N. R. - A. N. I. C., fond Ministerul Artelor și Informațiilor, dosar nr. 225/1949, f. 38); anul 1949 ca dată de intrare în patrimoniul Academiei Române a colecției este susținut și de Octavian Iliescu (Octavian Iliescu, *Începuturile Societății Numismatice Române*, în „Revista de Istorie” nr. 11, noiembrie 1981, p. 2144); faptul că abia în 1960 colecția apare în inventarul Cabinetului Numismatic ar putea fi explicat prin apartenența colecției la altă secție a B. A. R. până la acea dată, cum a fost cazul și cu alte colecții filatelice; ipoteza intrării colecției în patrimoniul Academiei Române abia în 1960 este contrazisă de faptul că la marea expoziție filatelică din 1958 colecția era prezentată de Academia Română.

²⁵ ***, *Annuaire1879*, p. 185 ; idem, 1882, p. 275.

²⁶ ***, idem, 1884, p. 83 ; ***, *Anuarul Bucurescilor pe anul 1891/1892*, editor Carol Göbl, p. 187.

²⁷ ***, *Anuarul României. Almanach de adrese pentru comerț, industrie și administrațiunile publice din Bucuresci și districte*, editor Ch. Delattre, 1891 / 1892, p.213; ***, *Anuarul Național al României, al Comerțului, Industriei și Administrației*, editor Emille Melbert, an III, 1902, partea a II-a, p. 47.

²⁸ Idem, an IV, 1903, partea a II-a, p. 37; idem, an V, 1904, partea a II-a, adrese din București, p. 37.

²⁹ ***, *Căluza oficială și* **pagina 21**

catalogul expoziției din 1906., p. 237.

³⁰ *** , *Almanach High Life*, 1893, p. 49; idem, 1896, p. 189.

³¹ *** , *Anuarul Socec. România și Capitala București*, an II, 1911, p. 158.

³² Mihai Sorin Rădulescu, *op. cit.*, p. 154.

³³ Ineditul episod, față de care avem unele rezerve, este relatat de fiul fostului director al Societății Funcționarilor Publici, arhitectul Mihai Papae; rezervele privind autenticitatea relațiilor sunt întărite și de evocarea unui alt fapt, care nu are cum să corespundă realității, privind defilarea familiei regale de 10 mai, în frunte cu regele Carol al II-lea, urmat de ca-leașca în care se aflau regina Elena și

prințul Mihai (vezi pe larg la Viorica Dragu Dimitriu, *Povești ale Domnilor din București*, Editura Vremea, București, 2005, pp. 332-345).

³⁴ Pompiliu Voiculeț-Lemeny, *op. cit.*

³⁵ Octavian Iliescu, *op. cit.*, p. 2144.

³⁶ Silviu N. Dragomir, *op. cit.*, vol.1, p. 87.

³⁷ Sorin Rădulescu, *op. cit.*

³⁸ Buletinul Societății Numismatice Române, nr. 51-52, iulie-decembrie 1924, p. 49.

³⁹ Lucian Predescu, *Enciclopedia României Cugetarea*, București, Editura Saeculum I.O. - Editura Vestala, 1999, p. 162.

Cristian-Andrei SCĂICEANU, născut în 1956 la Craiova, licențiat al Facultății de Construcții din Timișoara (1980), master la Facultatea de Istorie - Filosofie - Geografie din Craiova (2007), doctor în științe istorice (2010). Membru al Academiei Europene de Filatelie - AEP (2003), al Asociației Internaționale a Jurnaliștilor Filatelici - AIJP (2003), membru de juriu FEPA (2000) și FIP (2006) pentru istorie poștală, expert atestat de Ministerul Culturii pentru obiecte și documente cu valoare filatelică (2006), vicepreședinte al FFR (1996-2007), director adjunct al Muzeului Național Filatelic (2004-2010). Preocupări filatelic: România - istorie poștală.

Surprize în mecanotolie

Ing. Mircea PĂTRĂȘCOIU

Se constată că în domeniul francaturilor mecanice apar noi amprente cu surprize în grafica acestora. Multe dintre ele apar ca noutăți, fiind adevărate curiozități în mecanotolia administrațiilor statale.

Studiind revista americană *Meter Stamp Society - quarterly bulletin*, numărul apărut în vara anului 2010, remarcăm semnalarea a două interesante amprente din Insulele Comore și Iran, după cum urmează:

Insulele Comore. Administrația poștală statală este cunoscută în catalogul internațional de francaturi mecanice, cu amprente, după noua sa organizare din anul 1972 cu structura acestora în:

A. Teritoriile Franceze, cu simbolurile de catalog A1 și A2;

B. Republica Federală Islamică, cu simbolul de catalog B1.

Este semnalată ca nouate amprenta datată 29.01.2004, care conține pe marca poștală un pește străvechi ce trăiește în apele ce înconjoară Insulele Comore, fără a fi trecut numele

Fig. 1

acestuia (Fig. 1).

Este prima amprentă de francare mecanică ce conține în grafica sa un pește.

Iran. Administrația poștală din Iran a semnalat apariția primei amprente de francare mecanică în anul 1957. În catalogul inter-

C. Emisiuni după domnii, fără logo, numai pentru serviciile poștale.

În catalogul amintit este semnalat un număr de 25 amprente.

Recent a fost lansată o francatură cu o datare calendaristică dublă, 09.12.1388 (în calendarul

Fig. 2

național de francaturi mecanice, Iranul are catalogare mecanotelică în trei grupe, astfel:

A. Coroană pe marcă, emisiune din timpul domniei șahului;

B. Emisiuni temporane, cu coroana mai mică și îndepărtată pe marcă;

persian) și 28.02.2010 (în calendarul gregorian). Este prima francatură astfel datată (Fig. 2).

De asemenea, se observă înscrisuri în arabica orientală (cu semne) și în arabica occidentală (cu semne cifrice).

EMISIUNILE ANULUI 2011

Grupaj:
dr. Ioan DANILIUC

1887 REPTILE DIN ROMÂNIA REPTILES OF ROMANIA

Bloc tip a

Minicoală valoarea de 60 b

Bloc tip b

Tiraje (Run printing)

Valoarea			Total
0,60 L	4.000	32.400	36.400
2,40 L	4.000	32.400	36.400
3,00 L	8.000	32.400	40.400
9,10 L	1.600	32.400	34.000
bloc tip a	-	12.800*	12.800
bloc tip b	-	1.000*	1.000

* Numărul mărcilor poștale din aceste forme de prezentare a fost inclus în tirajul fiecărei valori în parte.

Data punerii în circulație: 19.01.2011.

Dimensiuni: mărcile poștale, 36x36 mm; blocul tip a, 120x120 mm; blocul tip b, 138x138 mm.

Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU.

Prezentare: **minicoli** cu 8 mărci poștale de aceeași valoare și o viniată plasată central (poziția 22), cu grafică diferită pentru fiecare valoare; **blocuri tip a** cu 4 mărci poștale identice, plase în diagonală în interiorul unei manșete, ilustrată grafic cu fragmente ilustrate la temă, separate de continuarea perforului ce detașează mărcile blocului; **blocuri tip b** cu cele 4 valori ale seriei plasate orizontal în centrul unei manșete pe care se continuă perforul ca și în cazul blocurilor tip a, numerotate cu roșu. Blocurile de tip b au fost destinate doar echipării plantului filatelic.

Tipărit offset, la 4 culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Set de două FDC-uri, echipate fiecare cu câte două valori ale seriei, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z. în tiraj total de 350 seturi.

Set de 4 ilustrate maxime cu perfectă concordanță de subiect pentru fiecare din cele 4 valori. Tiraj, 280 seturi.

Pliant filatelic format din cele 4 ilustrate maxime și blocul de tip b. Tiraj, 1000 bucăți.

Carton filatelic, echipat și obliterat în mod similar cu FDC-ul, în tiraj de 250 exemplare.

Date of issue: 19.01.2011.

Size: stamps, 36x36 mm; block type a, 120x120mm; block type b, 138x138mm.

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU.

Page composition: **minisheet** of 8 stamps (each value) and one label; **block type a** of 4 identical stamps with illustrated border for each value; **block type b** of 4 stamps of the issue, numbered in red, enclosed only in a philatelic folder.

Printing system: offset, in 4 colours, on chromo paper - UK origin.

2 FDC's: 350 sets equipped with the postage stamps of the issue, numbered and cancelled with the first day postmark.

Maxicards: 280 sets of 4 images.

The philatelic folder, produced into a run printing of 1,000 pieces, equipped with the block type b and four maximum cards.

Philatelic document, 250 pieces.

1887 REPTILE DIN ROMÂNIA - ILUSTRATE MAXIME REPTILES OF ROMANIA - MAXIMUM CARDS

Șopârta de stepă / Balkan wall lizard
(*Podarcis taurica*)

Șarpele lui Esculap / Aesculapian snake
(*Zamenis longissimus*)

Vipera de stepă / Moldavian meadow viper
(*Vipera ursinii moldavica*)

Vipera cu corn / Horned viper
(*Vipera ammodytes ammodytes*)

Dan N. DOBRESCU - Computer stamps catalog

Publishing House AXA, Botoșani, Romania set at your disposal the book *Computer stamps catalog* (ISBN 978 - 973 - 660 - 425 - 6), in electronic format, in two tomes - tome 1 (ISBN 978 - 973 - 660 - 426 - 3) and tome 2 (ISBN 978 - 973 - 660 - 427 - 0).

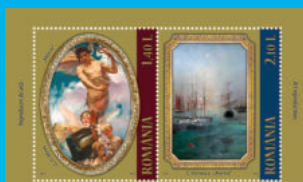
For details see web addresses:
<http://www.philatelica.ro/ccs-v1-print.pdf>
<http://www.philatelica.ro/ccs-v2-print.pdf>

1888 REPRODUCERI DE ARTĂ - Picturi ce aparțin tezaurului Băncii Naționale a României

ART REPRODUCTIONS - Paintings belonging to the National Bank of Romania Treasure

Bloc tip a

Bloc tip b

NOTĂ

Perechile tête-bêche provin din detașarea minicollor iar cele normale din blocurile tip a. Eventualele dipticuri cu câte două valori ar putea fi obținute din blocurile tip b.

Minicoală valoarea de 1,40 L

- 1,40 L - "Mercur" / "Mercury" - George Demetrescu Mirea
 2,10 L - "Marină" / "Marine" - Eugeniu Voinescu
 3,00 L - "Rodica" - Nicolae Grigorescu
 7,60 L - "Prometeu" / "Prometheus" - George Demetrescu Mirea

Dimensiuni: mărcile poștale, 42x52 mm; bloc tip a, 150x123 mm; bloc tip b, 104x200 mm.

Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU.

Prezentare: **minicoll** cu 8 mărci poștale identice (2x4), coloana a II-a având o poziționare tête-bêche; **bloc tip a** cu 4 mărci poștale identice, plasate la stânga unei manșete pe care este reprodus la scară mărită tabloul (sau detaliul) redat pe marcă; **bloc tip b**, cu cele 4 valori dispuse câte două - în casete cu perfor închis - deasupra și sub o manșetă pe care este reprodusă o imagine din sala Băncii Naționale a României în care se găsesc picturile. Blocul tip b poartă o numerotație în culoare roșie și a fost destinat numai echipării mapelor filatelice.

Tipărit offset, la 5 culori pe hârtie cromogumată (Anglia).

Set de două FDC-uri echipate cu mărcile emisiunii în tiraj total de 850 seturi - numerotate și obliterate cu ștampila P.Z. - și 500 de seturi care au aplicată suplimentar ștampila P.Z. în folio aur.

Carton filatelic cu seria și ștampila P.Z., în tiraj de 250 exemplare.

Mapă filatelică echipată cu blocul tip b și setul de FDC-uri cu aplicația suplimentară a ștampilei P.Z. în folio aur, 500 bucăți.

Tiraje (Run printing)

Valoarea	1.40 L	2.10 L	Total
1,40 L	4.000	31.500	35.500
2,10 L	4.000	31.500	35.500
3,00 L	8.000	31.500	39.500
7,60 L	4.000	31.500	35.500
bloc tip a	-	3.500x4*	14.000
bloc tip b	-	500*	500

* Numărul mărcilor poștale din blocurile-coliță a fost inclus în tirajul fiecărei valori în parte.

Date of issue: 28.01.2011.

Size: stamps, 42x52 mm; block type a, 150x123 mm; block type b, 104x 200 mm.

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU.

Page composition: **minisheet** of 8 stamps (each value); **block type a** of 4 stamps with illustrated border for each value; **block type b** with the 4 values and illustrated border.

Printing system: offset, in 5 colours, on chromo paper - UK origin.

2 FDC's: 850 sets equipped with the postage stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark and 500 sets with - imprinted in gold foiling - the *first day* postmark. Philatelic document, 250 pieces. Philatelic folder including the block type b and the FDC's set imprinted in gold foiling, 500 pieces.

... Caută ... Privește ... Descoperă ... Află

Romfilatelia produce și comercializează:
mărci poștale uzuale; mărci poștale comemorative
și tematice;
colițe; plicuri „prima zi” (FDC uri); plicuri filatelice;
cărți poștale maxime; cărți poștale și plicuri
personalizate; cărți poștale ilustrate și felicitări;
aerograme; pliante; flyere, postere, afișe, stickere;
albume filatelice;
minitablouri cu timbre intitulate “Welcome to
Romania”; felicitări cu timbre; accesorii filatelice;
calendare și agende;
hârtie de ambalaj; semne de carte, etichete
autocolante; caiete; puzzle.

www.romfilatelia.ro

ISTORIA 2010

Marius MUNTEAN

Sub genericul de mai sus s-a desfășurat la Timișoara, între 14 - 20 decembrie 2010, în sălile de expoziție ale Cercului Militar, o expoziție filatelice interjudețeană în organizarea Asociației Filatelică Timișoara cu sprijinul Consiliului Județean Timiș și al Cercului Militar din Timișoara. Manifestarea a fost dedicată aniversării a 90 de ani de la prima expoziție filatelice organizată în România (mai 1920), precum și comemorării a 21 de ani de la proclamarea libertății în balconul Operei din Timișoara. Au participat 42 de expozanți (19 la secțiunea maturi și 23 la cea de tineret). Juriul - președinte dl. Arsenie Arădean - a acordat 7 medalii în rang de Vermeil expozanților Viorica Hrustovici - *Femei celebre de-a lungul istoriei*, Tiron Martin - *Istoria filateliei în Timișoara și împrejurimi (jud. Timiș) prin scrisori*, Ștefan Balazs - *Revoluția populară din România* (clasa open), Alin Dănilă - *Timbre fiscale taxa comunală Timișoara 1919-1936* (fiscalotelia), Alois Weil - *Timbrele fiscale ARPA 1927-1931* (fiscalotelia), Mircea Calu - *Fortificații*

săsești din Transilvania (cartofilie). La secțiunea tineret au primit medalii în rang de Argint Mare: Andra Borțun - *Cooperare socio-economică europeană* și Cleia Isabela Martin - *Relațiile de prietenie ale României*. Au expus în afara concursului Monica Muntean, Francisc Ambruș, Arsenie Arădean, Marius Muntean și Tiron Martin.

Manifestarea a fost marcată prin două plicuri ale expoziției, dedicate celor două evenimente evocate mai sus, pentru care s-au folosit două ștampile speciale datate 17.12.2010. Machetatori au fost domnii Marius Muntean și Adi Ciobanu. Un catalog, în care semnează Leonard Pașcanu și Marius Muntean, a fost pus la dispoziția participanților.

Ziua Culturii Naționale

Obliterare ocazională machetată de Șerban Drăgușanu, având înscris ZIUA CULTURII NAȚIONALE A ROMÂNIEI 15.01.2011 014880 BUCUREȘTI 63 (Teodor Melnic-Ghiață).

Câteva exemple de inovație în filatelia tematică

Dan N. DOBRESCU, AEP

În cele ce urmează, pe baza celor menționate în [3], pentru a veni în sprijinul expozanților tematicieni, vom exemplifica cu o serie de materiale filatelice modul în care se poate inova prin utilizarea spectaculoasă a acestora. De exemplu [5], utilizarea:

- timbrelor cu Stalin (Fig. 1) într-un exponat de medicină [2],

Fig. 1

dacă dorim să ilustrăm boala de care a suferit acesta;

- timbrelor din Isle of Man (Sc #362, #529-30 - Fig. 2-3) într-un exponat cu tema *Calculatoare*, unde *logo-ul* firmei CANON este înscris pe

respectiv [1] - Fig. 4.

Totodată, inovația se poate aplica dând noi utilizări materiei la lăluie tematic, ca de exemplu utilizarea de flori într-un exponat de boli infecțioase (oamenii nu cunoșteau cauzele bolilor infecțioase și credeau că acestea se transmit datorită „aerului rău mirositor” și de aceea mergeau cu flori la cimitir) [2] - Fig 5.

Un alt exemplu magistral de inovație îl reprezintă exponatul lui Damian Lăge [1], unde la două mărci poștale cu același subiect, dintre care una este dublu tipă-

Fig. 4

ianuarie-februarie 2010 - (<http://www.philatelica.ro/revista.html>) sub care se notează: *Ce este dacă nu este codul binar? Nimic nu este și nu se marchează: eroare - lipsă culori (galben, cyan, magenta, negru și verde);*

- România - pereche cu Sc #1360 (a se vedea philatelica.ro, 1, 4 - octombrie 2009, p. 6) sub care se notează: *Reactor tip VVR-5 (apă-apă), putere 2 MW, fluxul maxim de neutroni 2×10^{15}*

Fig. 5

n/cm²s, Institutul de Fizică Atomică (Măgurele, București, România), în prezent dezafectat și nu se marchează că este vorba de o eroare [4];

- Italia - Sc #2851 (Fig. 9) sub care se notează: *Olivetti a fost fondată în 1908 ca producător de mașini de scris. În 1908 Olivetti expune prima mașină de scris italiană - Olivetti M1. În 1916 față de 1914 Olivetti a dublat producția de mașini de scris de la 1.300 bucăți la 2.600 bucăți și nu se marchează: dublă impresiune în negru.*

Fig. 2

Fig. 3

mașina de Formula 1 și care se referă la un producător de calculatoare;

- unor timbre din Noua Zeelandă cu păsări, imprimate parțial, nu pentru a semnala eroarea, ci pentru a ilustra ideea de restrângere a habitatului speciei

rită, este asociată o obliterare în care un om privește prin binoclu, tot ansamblul fiind însoțit de un text în care se vorbește de ajustarea imaginii care se face prin binoclu, nicio vorbă despre eroarea de tipar dublu - Fig. 6.

Un material interesant îl reprezintă cel din Fig. 7 (colecția Florin Patapie - Raicu) pentru a ilustra *codul binar* într-un exponat cu tema *Calculatoare*.

Alte exemple de inovație sunt reprezentate prin piesele din:

- Uruguay - Sc #1549 (Fig. 8) sub care se notează: *presa și-a câștigat libertatea și obiectivitatea și nu se marchează: eroare - lipsă culori (negru, galben și roșu) sau probă de culoare;*

- SUA - Sc #2251a (a se vedea coperta 1, philatelica.ro, 11, 1(6) -

Some examples of innovations in thematic philately

Dan N. DOBRESCU, AEP

In the following lines, based on those mentioned in [3], in order to support the thematic exhibitors, we'll exemplify by a series of philatelic items how to innovate, using them in a spectacular manner. For example [5], the use:

- of the stamps with Stalin (Fig. 1) in an exhibit about medicine [2], if we'd like to illustrate the disease he suffered;

- of the stamps of Isle of Man (Sc #362, #529-30 - Fig. 2-3) in an exhibit having as theme *Computers* where the CANON logo is written on a *Formula 1* car and which refers to a computers manufacturer;

- of some stamps of New Zealand with birds, partially printed, not for pointing out the error but for illustrate the idea regarding the diminuation of that species habitat [1] - Fig. 4.

Also the innovation could be implemented by giving new utilizations to the thematic material,

e.g. the use of flowers in an exhibit about infectious diseases (the people did not know the causes of the infectious diseases and they thought that they are transmissible by the „smelly air” and that's why they went with flowers to the cemeteries [2] - Fig. 5.

Another great example of innovation represents the exhibit of Damian Läge [1], where at two stamps with the same subject, one being double printed, is associated a cancellation showing a man looking through binoculars, the entire composition being associated with a text speaking about the adjustment of the image which is made by binoculars, no word about the error of double print - Fig. 6.

An interesting material is represented in Fig. 7 (Florin Patapie - Raicu collection) for illustrating the *binary code* in an exhibit having as topics *Computers*.

Other examples of innovations are represented by the items

from:

- Uruguay - Sc #1549 (Fig. 8) where is noted: *the press gained the liberty and the objectivity* and is not indicated: *error - lack of colours (black, yellow and red) or color proof*;

- USA - Sc #2251a (see the first cover, philatelica.ro, II, 1(6) - January-February 2010 - (<http://www.philatelica.ro-revista.html>) where is noted: *What is it if not the binary code? It's nothing* and is not indicated: *error - lack of colours (yellow, cyan, magenta, black and green)*;

- Romania - pair with Sc #1360 (see philatelica.ro, I, 4 - October 2009, p. 6) where is noted: *Atomic Physics Institute (Măgurele, Bucharest, Romania) - Reactor of type VVR-S (water - water), power: 2 MW, maximum neutrons' flow: 2×10^{15} n/cm²s. Today is decontaminated* and is not indicated that is an error [4];

- Italy - Sc #2851 (Fig. 9) where is noted: *Olivetti was founded in 1908 as a typewriter* ▶▶▶

Let us view Australasia through the eyes of a bird-watcher: a first glance through our binoculars shows ...

... stop - the glasses are not properly adjusted - ...

... shows us an abundance of unique birds that occur solely in the South Pacific region.

Fig. 6

philatelica.ro

manufacturer. In 1908 Olivetti exhibited the first Italian typewriter - Olivetti M1. In 1916 comparing with 1914 Olivetti doubled the production of typewriting machines from 1,300 items to 2,600 and is not indicated: double black print.

Dan N. DOBRESCU, born on March 22, 1943 in Bucharest, Romania, graduated of Bucharest Faculty of Mathematics and Mechanics (1965). Specialties: Classic stamps of Romania, DAGUIN cancellations in Romania, thematic and astrophilately. Contact: dndobrescu_dannd@yahoo.com

thematic philately

Fig. 7

Fig. 8

Fig. 9

Referințe / References:

- [1] LÄGE, Damian - Australasian Birdlife - a look at the bird world of the South Pacific region along zoogeographical lines, thematic exhibit, Large Gold award at FIP exhibition, Grand Prix at BELGICA 2001, web site http://www.rpsl.org.uk/australasian_birdlife/index.html
- [2] Dr. FAIBEL, Hedy - The Red Cross Movement everywhere for everybody, thematic exhibit, Gold award at FIP exhibition
- [3] DOBRESCU, Dan N. - Manualul expozantului tematician / The handbook of the thematic exhibitor, AXA 2008, 88 pag., sau / or web site <http://www.philatelica.ro/met.pdf>
- [4] SOARES, Carlos Dalmiro Silva - Nuclear energy, thematic exhibit, web site: <http://www.filatelistatematico.net/N01.html>
- [5] DOBRESCU, Dan N. - Cum întocmim un expонат de filatelie tematică? / How to draw up a thematic philately exhibit?, web site http://www.philatelica.ro/prez_tp.ppt

*Pe marginea apariției
„Catalogului mărcilor poștale românești”*

Despre „catalog”
Sunt oarecare vești:
- Va apare-n preajma
... Calendelor grecești !
Sunt în faptă,
Mai pe românește,
„La Sfântu-așteaptă !”

Propunere de epitaf

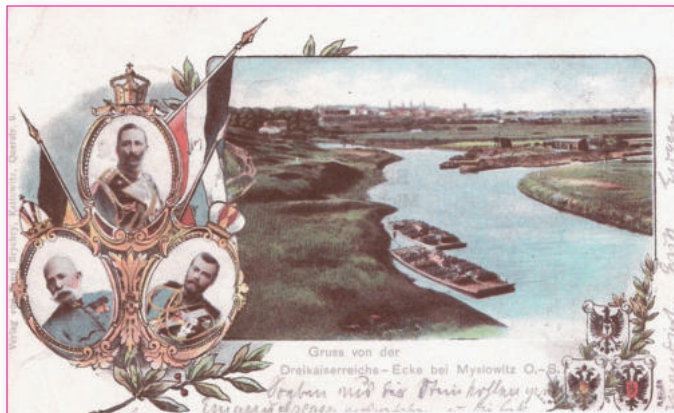
Aici zace M. Șapira,
Fără mărci și fără grai,
Transferat iremediabil,
În cercul filatelic... „RAI”!

O piesă interesantă

Michael BAUER, AIJP

Domnul prof. Victor NECOLAU a publicat în philatelica.ro nr. 2 (7) martie-aprilie 2010, p. 35, articolul *Cum a circulat?* Articolul cât și ilustrația prezintă o carte poștală ilustrată de la începutul secolului trecut. O astfel de carte poștală ilustrată cu cei trei împărați (Franz Josef, Wilhelm al II-lea și Nicolae al II-lea) a cunoscut mai multe ediții color. Foarte multe sunt expediate din Germania înainte de anul 1900 și după. În cluburi, la magazine filatelice sau în anticariate se descoperă mereu alte variante. La un anticariat din Franța, din douăzeci de ilustrate numai două erau circulare!

Alăturat prezint o nouă variantă a trio-ului împărătesc, piesa fiind francată cu timbre din **Rusia** - obliterated ГРАНИЦА 20.IV.02, **Austria** - obliterated SZOZAKOWA 1 3 02, **Germania** - obliterated cu ștampilă de tren (format eliptic) BRESLAU - OSWIECIM ZUG (nr.) 280 10. 3. 02, fiind obliterate la sosire cu ștampila de zi ROTH a SAND 16 MRZ 02.

Revista presei: Der Rumäniensammler

Nr.143 / noiembrie 2010 al buletinului *Der Rumäniensammler* este dedicat celei de-a 31-a ediții a Simpozionului de la München, cu care prilej s-au celebrat 40 de ani de la înființarea *Grupului de studii (ARGE) Rumänien* de către dl. Horst Scherrer, urmat la președinție de către actualul președinte dl. Fritz Heimbüchler din 1972 și reales împreună cu dl. co-președinte - Dr. Gertlieb Gmach.

La acest Simpozion s-au prezentat 7 comunicări, reproduse integral în acest Buletin, citate în continuare:

- Emisiunea Paris în lumina

tarifelor poștale în vigoare - Dr. Gertlieb Gmach (Germania);

- Mărcile românești ca francatură de ziare - Heiny Glättli (Elveția);

- Despre mărcile fiscale românești - Ștefan Vîrtaci (România);

- Clarificări asupra imprimării emisiunii a doua a Moldovei din 1858 - Fritz Heimbüchler;

- Două rarități pierdute - Heiny Glättli;

- O ștampilă feroviară românească timpurie - Dr. Paul Hirsch (Londra) - a se vedea pag. 41.

Comunicarea *Poșta lagărelor și deportaților din România 1941-1944* a dlui dr. Heinz-Josef

Vergossen urmează a fi publicată în Buletinul următor, nr. 144.

Problema calității mărcilor din emisiunea *Cap de bour* 1858 este tratată amănunțit într-un articol al dlui Fritz Heimbüchler. Cele două rarități pierdute se referă la marca de 27 parale pe ziar întreg, vândută la licitația Hans Grobe din 1964 ca atare - dezlipită de pe ziar ca nefiind ștampilată - și marca de 108 parale provenind din colecția Arlberg, care au dispărut în anul 1988 pe aeroportul din Londra, înainte de a participa la licitația *Christie's - Robson Lowe*.

(Titus-Traian ORĂDEAN)

Top descoperiri românești (II)

Petrache Poenaru (1799 -1875) - inventatorul stiloului

Florin PATAPIE - RAICU

O bună parte dintre cititorii noștri a învățat să scrie în clasa I-a ori mai devreme, la început cu creionul, iar apoi cu condeiul, a cărui peniță era înmuiată periodic în nelipsita călimară. Ne amintim de *purceii* din cerneală, stropiți din prea multa apăsare a peniței pe hârtie și de penarul în care păstram creioanele, condeiul (tocul) cu penița, penițele de rezervă ori cele de diverse tipuri (*Redis, Klaps* ori anonime, dar în configurații foarte speciale) pentru orele de caligrafie, nelipsita radieră și chiar o numărătoare cu glisantele mărgeluțe lenticulare albastre, montată în interiorul capacului unui tip de penar mai scump - văzut în cazul foarte rar al vreunui coleg cu părinți mai cu dare de mână. Erau încă în limba acelor ani cuvinte pe care copiii din ziua de azi nu prea le mai cunosc: *penar* (de la cuvântul *pană*, vechi obiect de scriere, inclusiv a mesajelor expediate prin curierii poștali ai secolului XIX și ai începutului de secol XX) sau *condei* (unealtă de scris în formă de bețișor, la care se adapta o peniță). În clasa I-a, de ziua mea, am primit cadou de la sora mamei o prăjitură *Violeta* și un stilou *Flaro - Sibiu*, cu corpul principal și capacul având o culoare la fel de violetă, dar sidefată. L-am păstrat până la momentul în care programa de învățământ (*curricula*, cum se zice astăzi) mi-a permis - când a considerat că îmi formasem *scrisul* - trecerea de la condei la stilou. Peste câțiva ani aveam să aflăm din aceeași carte de căpătâi în domeniul istoriei ști-

inței și tehnicii românești^[1] că inventatorul stiloului fusese un român.

Petrache Poenaru, gândi-

tor iluminist, participant la Revoluția de la 1848, inginer, matematician, membru al Academiei Române din 1870 și membru al Academiei de Științe din Paris, fondatorul colegiilor naționale din București și Craiova, organizator al învățământului național românesc și al ingineriei românești (ștampila ocazională din Fig. 1), s-a născut la 10 ianuarie 1799 în comuna Bănești (în prezent orașul Bălcești), județul Vâlcea^[2]. Studiile elementare și secundare le-a efectuat la școala care funcționa pe lângă *Biserica Obedeauu* din Craiova (1811 - 1818). La vârsta de 19 ani a plecat la București unde, pentru a-și câștiga existența, a lucrat ca profesor de limba greacă la Școala *Mitropoliei*. Animat de ideile iluministe care au precedat revoluțiile democratice europene antif feudale, devine partizan al lui Tudor Vladimirescu și intră în serviciul lui ca grămatic (secretar), devenind persoana de încredere și de legătură a acestuia cu Gheorghe Lazăr. Petrache Poenaru a conceput steagul național al României în forma actuală, se pare, după modelul francez. La intrarea armatei pandurilor în București, Tudor Vladimirescu a purtat pentru prima dată tricolorul actual, preluat ulterior de revoluționarii de la 1848, care l-au impus în conștiința românilor. În anul 1824 Petrache Poenaru a

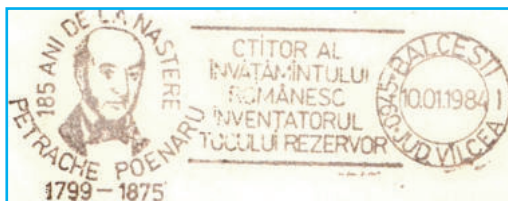

Fig. 1

plecat la Viena pentru a urma cursurile universitare de latină și greacă, dar și de matematică și fizică, în același timp frecventând și cursurile de inginerie la *Politehnica* din Viena. În anul 1826 a obținut o bursă franceză și a plecat la Paris pentru a studia la Școala de Aplicațiuni a Inginerilor Geografi (cartografi), lucrând sub conducerea lui M. Puissant, membru al Academiei Franceze, la întocmirea hărții topografice a Franței. La încheierea bursei pariziene efectuează un voiaj de studii în interiorul Franței, apoi în Anglia (1830), fiind primul român care călătorește cu trenul - proaspătul introdus mijloc de transport revoluționar pe teritoriul britanic. În 1836, la inițiativa profesorului Petrache Poenaru se organizează primele observații meteorologice sistematice pe teritoriul românesc pentru determinarea temperaturii, presiunii și umidității aerului.

Scriitorul și istoricul Alexandru I. Odobescu (1834-1895), admirator al lui Poenaru, a publicat în 1889 o lucrare intitulată "Viața și activitatea lui Petrache Poenaru", din care cităm: "Petrache Poenaru, fiind student, se ocupa la Paris și cu scorniri în micile industrii practice. Am văzut cu mirare că la 25 mai 1827 el obține de la guvernul francez un brevet de invențiune pe cinci ani pentru un condei purtăreț, fără ▶▶▶

sfârșit, alimentându-se el însuși cu cerneală, un *plume sans fin, portable, s'alimentant d'encre d'elle même*... Cine știe dacă, pe timpul când în Paris și-a bățut capul să scornească un asemenea condei purtător și nesecat de cerneală, nu-și va fi adus aminte de nevoile ce trăgea, în tinerețile sale de calemgui, întingând mereu condeiul în călimara de la brâu". Al. I. Odobescu se referea la invenția lui Petrache Poenaru, numită "Condei purtător fără sfârșit, alimentându-se însoși cu cerneală", precursor al stiloului, de la a cărui brevetare se împlinesc 180 de ani.

semnat actul de abdicare la 10 decembrie 1936, a fost vândut în anul 1999 cu 7000 de lire sterline la casa de licitații Sotheby's. Suntem curioși dacă, și la ce preț, se va vinde stiloul Montblanc Masterstück 149 folosit pentru ratificarea în iunie 1963 a acordurilor americano - vest germane de către președintele John F. Kennedy și cancelarul Konrad Adenauer, ori cele două stilouri Parker 75 cu care, la 8 decembrie 1987, președinții Ronald Reagan și Mihail Gorbaciov au semnat Tratatul privind eliminarea rachetelor cu rază medie de acțiune.

Timbrul pe care l-a emis Poșta Română anul trecut (Fig. 4) este un firesc omagiu adus inventa-

Fig. 2

torului Petrache Poenaru - un om care a făcut enorm de mult pentru semenii, aflat întotdeauna cu un pas înaintea celorlalți, un autentic deschizător de drumuri care a arătat calea de urmat.

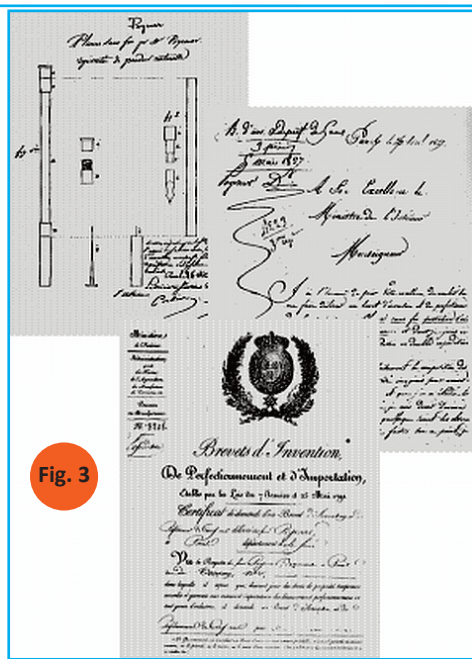

Fig. 3

torului Petrache Poenaru - un om care a făcut enorm de mult pentru semenii, aflat întotdeauna cu un pas înaintea celorlalți, un autentic deschizător de drumuri care a arătat calea de urmat.

Timbrul pe care l-a emis Poșta Română anul trecut (Fig. 4) este un firesc omagiu adus inventa-

torului Petrache Poenaru - un om care a făcut enorm de mult pentru semenii, aflat întotdeauna cu un pas înaintea celorlalți, un autentic deschizător de drumuri care a arătat calea de urmat.

Referințe / References:

- [1] Dinu Moroianu, I.M. Ștefan, Focul viu, pagini din istoria invențiilor și descoperirilor românești / The living fire, pages in the history of Romanian inventions and discoveries, Editura Științifică, București, 1963, 488 pagini
- [2] http://en.wikipedia.org/wiki/Petrache_Poenaru

Florin PATAPIE-RAICU, licențiat al facultății de fizică a Universității Al.I.Cuza din Iași, cercetător științific principal cu activitate în domeniul biofizicii membranelor celulare și în cel al științei materialelor cu aplicații în aeronautică și în energetica nucleară. Domeniile de specializare filatelice: astrofilatelie, filatelie tematică axată în principal pe istoria științei, de la micro- la macrocosmos; machetator a peste 250 de ștampile ocazionale (în țară, dar și în străinătate), al unui număr similar de ilustrații pentru plicuri ocazionale și al unor întreguri postale, autor a peste 220 de articole filatelice în diverse publicații din țară și din străinătate. Președinte al Societății Filatelice Moldova - Iași. Contact: flpatapie@yahoo.com

Top Romanian discoveries (II)

Petrache Poenaru (1799 - 1875)- inventor of the fountain pen

Florin PATAPIE - RAICU

Many of our readers have learned to write in the first grade or earlier, first with the pencil and then with the pen holder, whose pen was dipped repeatedly in the customary ink pot. We remember the ink spots, sprayed from too much pressure of the pen on paper, and the clever pencil box were we kept the crayons, the pen holder, the backup pens or the various pen types (*Redis*, *Klaps* or anonymous, but in a very special configurations) for the calligraphy class, a customary eraser and even an abacus with sliding spherical blue beads, mounted inside the lid of a more expensive type of clever pencil case - saw in the very rare event of a colleague with richer parents. Those years the language still held words that today's kids do not really know about: *pencil box* (the Romanian word *penar* is derived from *pană*, the equivalent of the word feather - old piece for writing, including messages sent by postal couriers of the nineteenth century and the beginning of the twentieth century) or *pen holder* (writing instrument, stick shaped, which adapts to a pen). In the first grade, for my birthday I received - as a gift from my mother's sister - a *Violet* cake and a *Flaro - Sibiu* fountain pen, with the main body and the lid colored in pearly purple. I kept it until the curriculum (*curricula*, as they say today in Romania) - considering that my writing was mastered - which allowed me to move from the pen holder to the fountain pen. Over several years I learned from the same basis book on the history of Romanian science and techno-

logy^[1] that the fountain pen inventor was a Romanian.

Petrache Poenaru, an Enlightenment thinker who participated in the Revolution of 1848, engineer, mathematician, member of the Romanian Academy since 1870 and member of the Academy of Sciences in Paris, founder of the National Colleges in Bucharest and Craiova, organizer of the Romanian educational system and of the Romanian engineering (the special postmark in Fig. 1) was born on January 10th, 1799 in Bănești village (currently, the town of Bălcești), Vâlcea district^[2]. The studies of elementary and secondary school he performed at the school working besides *Obedeanu Church* of Craiova (1811 - 1818). At the age of 19 he went to Bucharest where, to earn a living, he worked as a professor of Greek at the Metropolitan School. Inspired by Enlightenment ideas that preceded the European anti-feudal democratic revolutions, is supporting Tudor Vladimirescu and enters his service as grammar (secretary), becoming his trusted person and connecting him to Gheorghe Lazăr. Petrache Poenaru designed the national flag of Romania in its current form, it seems, inspired by the French model. When the Pandours army entered Bucharest, Tudor Vladimirescu held for the first time the today's tricolor, adopted later by the revolutiona-

Fig. 4

ries of 1848 who they have imposed in the consciousness of the Romanians. In 1824 Petrache Poenaru went to Vienna to attend university courses of Latin and Greek, then of mathematics and physics, while also attending engineering courses at the *Polytechnics* in Vienna. In 1826 he obtained a French scholarship and went to Paris to study at the *Application School of Engineers Geographers* (mapping), working under the leadership of M. Puissant - a member of the French Academy - for the preparation of the topographic map of France. At the conclusion of the Parisian scholarship he made a study trip in France, then in England (1830), being the first Romanian who traveled by train - the newly introduced revolutionary means of transport in Great Britain. In 1836, based on the teacher Petrache Poenaru initiative, the first systematic weather observations were organized on the Romanian territory to determine the air temperature, pressure and humidity.

The writer and historian Alexandru I. Odobescu (1834-1895), an admirer of Poenaru, published in 1889 a paper entitled "The life and work of Petrache Poenaru", from which we quote: "Petrache Poenaru, being a student in Paris, dealt with inventions in the small practical industries. I saw with surprise that on May 25th, 1827 he

obtains from the French government a five years patent for a portable pen, endless feeding itself with ink, a *plume sans fin, portable, s'alimentant d'encre d'elle-même...* Who knows if, in Paris during the times when he beat his head to invent such a portable and ink inexhaustible pen, he did remember the needs from his youth as a scribe, when repeatedly dipping the pen holder in the ink pot from the waist". Al. I. Odobescu was referring to Petrache Poenaru invention, called "Portable pen holder, endless feeding ink to itself" (Fig. 2, the stationery cover Cod 016 / 2007), which materialized in the first French government's patent granted to a Romanian at no. 3208 / 25.05.1827 under the title *Plume portable sans fin, qui s'alimente elle-même avec de l'encre* (Fig. 3), which is what we know as today's **fountain pen**. Subsequent-

ly, Petrache Poenaru also patented his invention in Vienna. This writing tool - for over a century and a half - had the attention of dozens of inventors and experienced successive improvements in all respects, from the technical and practical to the aesthetic one, becoming a symbol of elegance and even a collectible, copies used to sign historical documents being often sold for large amounts of cash in auctions of famous profile. For example, the *Walterman* fountain pen of the King Edward VIII, with whom he signed the act of abdication on December 10th, 1936, was sold in 1999 for 7,000 sterling pounds at *Sotheby's* auction house. We are wondering whether and at what price, will be sold the 149 *Masterstück Montblanc* fountain pen used for ratification, in June 1963, of the American - West German agreements by the President John F. Kennedy and the

Chancellor Konrad Adenauer, or the two *Parker 75* fountain pens with which on December 8th, 1987, the Presidents Ronald Reagan and Mikhail Gorbachev signed The Treaty Between the United States of America and the Union of Soviet Socialist Republics on the Elimination of Their Intermediate-Range and Shorter-Range Missiles.

The postage stamp issued in 2010 by the Romanian Post (Fig. 4) is a natural tribute to the inventor Petrache Poenaru - a man who has done very much for others, always been one step ahead, a true pioneer who showed the way forward.

Florin PATAPIE - RAICU, graduate in Physics at University Al. I. Cuza - Iași. Working in astrophilately and topical philately. Author of over 220 philatelic papers. Chairman of the Philatelic Society *Moldova* - Iași. Contact: flpatapie@yahoo.com

A 25-a aniversare a Grupării Weltraum - Philatelie e.V.

În urmă cu un sfert de secol, la 25 ianuarie 1986, un grup de astrofilateliști germani și colecționari ai tematicilor *Cosmos*, *Astronomie*, *Science Fiction* și domenii conexe puneau bazele Grupării cunoscute sub denumirea "Weltraumphilatelie" e.V. cu sediul la Garching bei München - un orașel faimos la nivel internațional datorită institutelor de cercetare și de învățământ superior care s-au construit aici începând din anii '50. Plicul întreg poștal personalizat din imagine (emis de Grupare într-un tiraj de numai 100 de exemplare) marchează acest eveniment aniversar. Cunoscută apoi sub numele extins de *Archiv der Astronomie - und Raumfahrt - Philatelie e.V. Garching* - gruparea s-a manifestat de-a lungul anilor în aria organizării unor expoziții filatelice de profil, în emiterea unor foarte reușite piese tematice și în promovarea domeniilor de colecționare ale membrilor săi (germani, dar și din alte țări ale lumii, inclusiv din România) prin editarea unui buletin informativ ajuns la numărul 240 în luna decembrie 2010 - devenit o adevărată revistă în domeniu la vremea când redactor șef era regretatul astrofilatelist Peter Wilhelm, cât și a unui *Buletin de informații*

rapide cu o apariție anuală de 8-10 numere a câte 2-6 pagini cu informații specifice ariei de colecționare, care sunt aduse cât mai rapid și în mod gratuit la cunoștința membrilor Grupării prin poșta clasică sau prin cea electronică, după dorință. Gruparea are și un website în limba germană, care poate fi accesat la adresa

<http://home.arcor.de/wpsa/index.htm>.

(Florin PATAPIE - RAICU,
membru al Grupării Weltraum - Philatelie e.V.)

Galeria celebrităților botoșănene (III)

Dr. Gică MARIȚANU

Lucien GOLDMANN (1913-1970) - 2 octombrie 2010 - 40 de ani de la moarte

Fondatorul teoriei „Structuralismului genetic”, perceput ca filozof și sociolog de talie europeană, Lucien Goldmann s-a născut la 20 iulie în Botoșani. După absolvirea Liceului „A.T. Laurian” din Botoșani urmează cursuri de filozofie, științe economice și drept la Universitatea din București, fiind remarcat de academicianul Miron Constantinescu datorită „enormeii culturi filozofice și științifice precum și excepționalei capacități de gândire și finețe de analiză și disociere”.

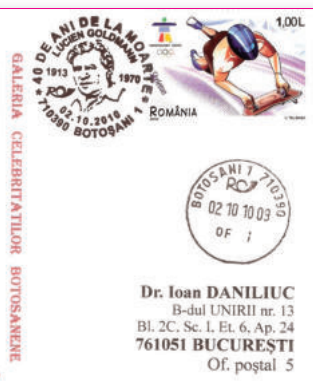
Adversar declarat al fascismului, este nevoit să se retragă din fața expansiunii hitleriste mai întâi din Viena unde urma cursurile lui Max Adler, apoi din Paris unde își definitivă studiile de filozofie și economie, pentru ca pe întreaga durată a celui de-al Doilea Război Mondial să-l regăsim ca refugiat politic în Elveția, la Zurich, unde lucrează ca asistent al celebrului psiholog Jean Piaget. Aici își susține doctoratul cu o lucrare despre filozofia lui Kant - „*La Communauté humaine et l'univers chez Kant*”. În 1946 se reîntoarce în Franța și este cooptat în **Centrul Național de Cercetare Științifică**, iar din 1959 începe să predea la **Sorbona** și la

École Pratique des Hautes Etudes al cărei director devine în foarte scurt timp. În 1961 Lucien Goldmann înființează **Centrul de sociologie a literaturii** în cadrul Institutului Sol-

vay al Universității Libere din Bruxelles, al cărui director devine în 1964.

Influențat puternic de concepțiile ideatice ale lui Hegel și Marx, a dezvoltat creator și original concepțiile lui György Lukács - ceea ce i-a determinat pe Jean Piaget și Alistair MacIntyre să-l considere ca fiind „cel mai profund și inteligent marxist al secolului”.

Printre numeroasele studii politice, filozofice, sociologice și literare care compun vasta operă a lui Goldmann se numără: „*Științele umaniste și filozofia*” (1952), „*Dumnezeul ascuns*” (1956), „*Pen-*

tru o sociologie a romanului” (1965).

A încetat din viață la 2 octombrie 1970, la Paris.

Referințe:

Constantinescu, Miron. Cuvânt înainte la L. Goldmann, „*Sociologia literaturii*”, Editura politică, București, 1972

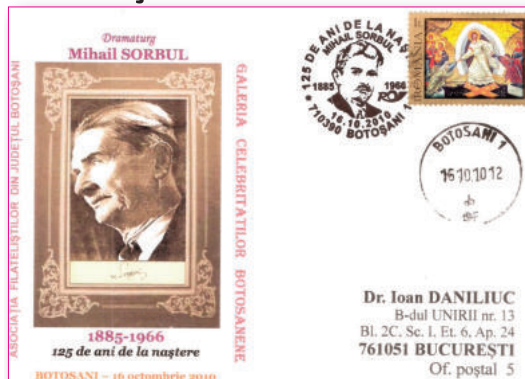
Ion, Angela (coordonator), *Dictionar istoric critic - Literatura franceză*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1982, pag. 264.

Mihail SORBUL (1885-1966) - 16 octombrie 2010 - 125 de ani de la naștere

Dramaturgul Mihail Sorbul s-a născut la 16/29 octombrie 1885 în Botoșani, ca fiu al unui refugiat polonez (fost ofițer) - Anton Smolsky și al Mariei Moscovici din Săveni Botoșanilor.

Primele încercări literare datează din perioada studiilor primare urmate la Botoșani și Iași. După absolvirea liceului urmează cursurile Facultății de Drept și ale Conservatorului din București. În 1908 debutează cu o comedie de moravuri - „*Eroii noștri*”, semnată M. Smolsky și bucurându-se de creditul lui Mihail Dragomirescu, care i-a dat și pseudonimul Sorbul, care i-a dat și pseudonimul Sorbul,

intră în redacția revistei „Convorbiri critice” ca secretar de redacție. În 1910 lansează, împreună cu bunul său prieten și cumnat Liviu Rebreanu, revista „Scena” (M. Sorbul era căsătorit cu Marioara,

sora mai mică a lui Fanny - soția romancierului). În 1915 este iarăși prezent la Botoșani cu ocazia concentrării militare la Regimentul 37 Infanterie. În acești ani cucerește definitiv lumea teatrului, jucându-se „Patima roșie” la Naționalul bucureștean iar „Dezertorul” la Naționalul ieșean. Beneficiază de cronici elogioase, Tudor Vianu subliniind că „știința scenei la acest autor” a impresionat publicul care „de multă vreme nu trăise o emoție teatrală mai puternică”, iar George Călinescu scotea în evidență importanța acestor piese de teatru jucate în vreme de mare cumpănă națională.

Mihail Sorbul a fost director al Teatrului Național și al Operei din Cluj, iar ca președinte al Societății

Autorilor Dramatici Români a fost încununat în anul 1937 cu Premiul național pentru teatru.

A colaborat la „Convorbiri critice”, „Rampa”, „Scena”, „Săgetătorul”, „Adevărul literar și artistic”, „Biruința”, „Noua revistă română”, „Tara nouă” și altele.

Din opera sa:

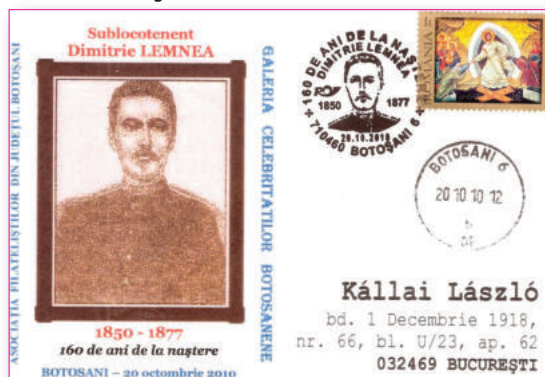
- piese de teatru: „Eroii noștri”, „Vânt de primăvară”, „Poveste banală”, „Înviearea”, „Două credințe”, „Săracul popă!”, „Praznicul calicilor”, „Letopisești”, „Patima roșie”, „Răzbunarea”, „Dezertorul”, „Prăpastia”, „A doua tinerețe”, „Don Quijote de la Mancha”, „Dracul”, „Ion” (după romanul lui Liviu Rebreanu), „Neamul Șoimăreștilor”, „Dumoaia”;

- romane: „Coriolan Secundus”,

Dimitrie LEMNEA (1850-1877) - 20 octombrie 2010 - 160 de ani de la naștere

Erou al Războiului de Independență, sublocotenentul Dimitrie Lemnea (1850-1877) s-a născut la 20 octombrie 1850 în satul Sauceni din județul Botoșani, într-o familie de oameni modești. A fost elev al Liceului „A. T. Laurian” din Botoșani. La nici 20 de ani, în 1870, s-a înrolat ca voluntar în armata română. În 1871 a fost avansat caporal, în septembrie același an, sergent, iar în 1872, sergent-major în cadrul Regimentului 5 Infanterie de Linie. În 1875 a fost înaintat la gradul de sublocotenent și mutat în Regimentul 7 Infanterie de Linie, comandat de locotenent - colonelul Grigore Ioan. Și-a început activitatea de combatant în Războiul de Independență la 14 iunie, participând la acțiunea de acoperire a trecerii Dunării de către trupele rusești, iar apoi - pe 4 iulie - la sprijinirea cu foc de pe malul drept al fluviului a atacului trupelor rusești asupra Nicopolului. Și-a continuat apoi ofensiva, trecând la sud de Dunăre (20 iulie) pentru a întări garnizoana Nicopolului. La 31 august Dimitrie Lemnea se afla pe frontul Plevnei iar din 6 septembrie participă la atacurile asupra redutei Grivița II. Aici, pe 7 octombrie, în timpul unui atac de

noapte asupra înțăriturii otomane, bravul ostaș a căzut la datorie în fruntea plutonului său. Un ziar al vremii consemna: „În acest atac, tânărul sublocotenent arată o bravură care uimi pe toți; căzu însă, zdrobit sub gloanțele dușmanului”. Jertfa supremă i-a fost elogiată în cadrul Diviziei a IV-a Infanterie prin ordin de zi. La aflarea morții, mama sa - Agafia Lemnea - a construit între cele două biserici ale mănăstirii Agafton, din apropierea Botoșanilor, o scară cu 27 de trepte care simbolizează vârsta eroului de la Grivița. Pentru eternizarea memoriei sale, străzi din București, Botoșani și Dorohoi au primit numele bravului sublocotenent, iar în 1977 i s-a înălțat un bust pe Alea Eroilor din parcul municipiului Giurgiu.

Referințe:

Bejenaru, Ionel, Dimitrie Lemnea, în „Caiete botoșănene”, („Ateneu”, Bacău), februarie 1985, pag. 4.

Calmuțchi, Ghe., 1877 – 1878, Eroii morți, Iași, 1928, pag. 62.

Tiucă, Florin, Colonel dr. și colab., Bărbați ai datoriei 1877 – 1878, Mic Dicționar, Editura Militară, București, 1979, pag. 163 – 164.

Cei interesați în procurarea acestor materiale le pot solicita prin intermediul următoarelor adrese de e-mail: c_coriolan@yahoo.com, maritanugica@yahoo.com

Între erori și greșeli pe întregurile poștale românești (I)

Florin PATAPIE - RAICU

În prima parte a anului 1981 Poșta Română a emis plicul întreg poștal Cod 0075/81, dedicat aniversării a 75 de ani de la primul zbor din lume al unui avion - cel construit de inginerul Traian Vuia. Ca de obicei, acest efect poștal a fost emis într-un tiraj de masă și, tot ca de obicei pentru acei ani, a fost tipărit la fel ca altele - în cea mai mare parte a tirajului - pe o hârtie de slabă calitate, caracterizată prin prezența în colile de tipar a unor impurități total inestetice (numite *cioate* la acea vreme de către colecționari). Acest întreg poștal a fost utilizat în mod intensiv de către filателиști ca suport în realizarea unor piese marcofile tematice prin aplicarea diverselor ștampile ocazionale dedicate aniversării zborului avionului lui Traian Vuia, zborului cosmic al lui Dumitru Zburariu din luna mai a acelui an sau expoziției *Aerom-fila'81*, dar și de către simplii expeditori de scrisori de la oficiile poștale, unde aceste întreguri se comercializau în mod curent ca un mijloc simplu, ieftin și practic pentru corespondența obișnuită. Îmi procurasem suficiente exemplare ale acestui plic cu intenția de a le trimite - pe cele mai multe - spre a fi obliterate în acele localități unde urmau să funcționeze ștampile ocazionale tematice adecvate. Într-o după-amiază de la începutul verii acelui an am intrat în oficiul poștal lași-3 pentru a-mi ridica - de la căsuța poștală - obișnuita corespondență și publicațiile la care eram abonat. La ieșire am fost apelat din spatele ghișeului *Mesagerie* de către oficianta care știa că sunt interesat - ca filatelist - și de întreguri poștale și care, pentru a fi mai convingătoare în a-și vinde marfa din gestiune (avea și ea un plan de îndeplinit), mi-a fluturat de la cei mai bine de 3 metri care o despărțeau de mine un pachet de plicuri cu aniversarea avionului lui Vuia. I-am răspuns, oprindu-mă pentru moment din drumul către ieșire, că acest plic este deja

“vechi” pentru mine și că am procurat destule exemplare pentru *planul* meu. Am văzut-o tare dezamăgită și brusc m-am întors din ușă, spunându-i că mă voi uita în acel pachet cu plicuri, poate găsesc niște exemplare de calitate, fără *cioate* în hârtie. Mi-a zămbit optimistă când mi-a înmănat pachetul de plicuri, pe care am început să le verific bucată cu bucată: era aceeași hârtie cu impurități și eu analizam comparativ frecvența *cioatelor* pe fața fiecărui plic. După ce am trecut de jumătatea pachetului pentru o primă analiză calitativă mi s-a părut că percep pe retină o neregularitate în fluxul aceleiași imagini a fiecărui plic *balieat* (și - ca întotdeauna - am fost sigur că nu mă înșeală ochiul). Am reluat verificarea și am privit nu după *cioate*, ci după imaginea tipărită, iar la un moment dat am văzut plicul din imagine, la care lipsea partea de text tipărită cu negru pe timbrul fix - *poșta română 55b Traian Vuia* - și chenarul negru dreptunghiular care închide ansamblul timbrului fix (din care aici a rămas doar portretul în albastru al lui Traian Vuia). Am căutat în pachet până la capăt, am găsit și un al doilea exemplar cu această eroare de tipar și i-am explicat oficiantei de ce un astfel de plic este o eroare filatelică. După ce am numărat plicurile pri-

mite spre alegere (înaintea mea nu se vânduseră decât două bucăți din cele 50 de exemplare ale unui pachet complet, deci erau extrem de puține șanse să mai fi conținut un al treilea plic cu eroare) am cumpărat mai multe exemplare obișnuite ale acestui întreg poștal, dar și diverse timbre pentru viitoare francaturi poștale - aceasta ca să o ajut un pic și de această dată pe oficiantă în realizarea *planului* la locul de muncă! După descoperirea și achiziționarea la prima mână a acestei erori filatelice majore (în două exemplare!) am plecat bucuros din oficiul poștal al cărui client constant sunt de mai bine de 45 de ani.

Evaluarea amprentelor de francaturi mecanice, semnalate în România

Ing. Mircea PĂTRĂȘCOIU

Francarea mecanică reprezintă procedeul modern și eficient de taxare poștală a trimiterilor de orice fel.

Toate țările civilizate ale lumii au ajuns la concluzia că acest procedeu aduce mari beneficii administrațiilor statale care îl practică, pe lângă rapiditatea taxărilor poștale.

Exemplul pe care l-a dat activitatea poștală din SUA se rezumă la utilizarea unui număr de peste 2 milioane de mașini de francat mecanic, reprezentând ca indice de folosință o mașină la 150 de locuitori. Mașinile pot fi procurate cu mare ușurință de la companiile producătoare sau chiar prin închirierea de la acestea pentru niște prețuri mici, de US \$ 20,00 pe lună și mașină.

Este cunoscut procedeul de taxare poștală cu ajutorul utilizării mașinilor de francat mecanic, cu o etapizare calendaristică, astfel:

- Etapa experimentală 1897 - 1920;

- Etapa oficială 1920 - prezent.

Primele semnalări de amprente în România datează din anul 1929, când țara noastră a aderat la practicarea acestui sistem de francare mecanică a tuturor trimitărilor poștale.

Pentru mulți filatelisti din lume acest lucru a constituit o nouă activitate de colecționare, ramură cunoscută sub denumirea de *mecanotelia*.

Din anul 2005, colecționarii de francaturi mecanice au introdus și metoda de evaluare a acestora [1]. În prezent se poate vorbi de o evaluare valorică a amprentelor de francaturi mecanice, echivalentă mărcilor poștale, prin multe cataloage existente.

În prezent casele de licitații au posibilitatea să-și evalueze mai corect cotele de pornire, ținând cont de catalogul amintit, tot astfel și schimburile între fila-

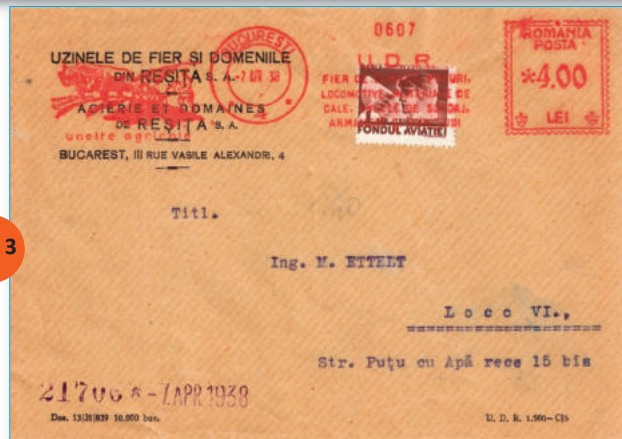
Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

teliști.

În catalog sunt stabilite prețuri pentru aproximativ 70% dintre amprentele de francaturi mecanice, urmând ca - în timp - să li se stabilească prețuri și altele care, prin vechime, raritate și importanță îndeplinesc condițiile de evaluare valorică.

Pentru România, anii 2005 și 2008 au constituit perioada de

referință în evaluarea obiectului nostru de colecționare.

În raport de tipurile și modelele mașinilor de francat mecanic am stabilit, conform catalogului, prețurile de referință ale francaturilor mecanice semnalate în România și deasemenea semnalate în catalog, astfel cum este indicat în Tabelul nr. 1.

Tabel nr. 1

Tipul și modelul mașinii	Simbol de catalogare	Preț (US \$)	Serii poștale sau prefixe
HASLER (Elveția)			
F22 (Fig. 1)	A6	10	32-40
F22	BB2	15	85
F22	FA5	15	35
F88	FA6	15	12
Mailmaster	FB2	-	S.P.
UNIVERSAL (Marea Britanie)			
Midget (Fig. 2)	A1	5, 10, 75, 100	11-20, 41-45, 56-75, 101-110
5	A2	100	205, 234
Midget	C1	50	16
FRANCOTYP (Germania)			
A (Fig. 3)	A3	5	1-10, 21-31, 46-55, 76-100, 111
C	A4	2, 5, 25	145, 122, 126, 51, 130, 155, 162, 200
C	A5	20	4, 8, 140
A	BA1	25	21
C	BA2	2, 5	127
C	BA3	5	10, 302
C	BA4	15	140
Cc	BA5	10	313
C	BB1	1, 5, 20	116, 147
C	C2	100	139
C	D1	5	49, 51, 191
C	E1	-	78
A	FA1	25	4
C	FA2	0.25, 10	51
Cc	FA3	0.25	98
Cc	FA4	-	96
C	PO-A1	15	1, 170
C	PO-A2	5	162, 200
C	PO-A3	15	170
C	PO-B1	15	102, 155
C	PO-B2	10	170, 200
C	PO-B3	10	138, 151, 170
Cc	PO-B4	3, 10	1, 301-307
C	G1	-	
POSTALIA (Germania)			
	FA7	1	
PITNEY BOWES (SUA)			
A900	FB1	-	S.P.
Digital	FB4	-	P.R.
Paragon	FB5	-	C.N.P.R., P.R.
AUDION (Italia) Gamma Primavera FB3			
		-	R.A.P.R.
FRAMA (Elveția) Sensonic digital FA10			
		-	
NEOPOST (Franța)			
SM24, SM26 digital	FA11	-	
SM26 digital	FB6	-	
CAMP (Franța)			
	PO-B5	-	
TIPURI NEIDENTIFICATE			
	PO-C1, PO-C2	-	

De menționat și francaturile mecanice nesemnate în catalog, și anume: ASCOM HASLER (120, F325, Smile), PITNEY BOWES - SUA (B700, 500, B900), FRAMA - Elveția (M, E, Eco Mail digital, Mail Max digital, Office Mail digital). Este de observat că aceste amprente urmează a fi comunicate elaboratorilor catalogului [1] pentru a fi cuprinse și ele.

Cele mai valoroase francaturi mecanice românești, valorând US \$ 100, sunt cele cu seriile poștale

110 (Fig. 2), 139, 205 și 234.

Cu unele inadvertențe în scrierea *seriilor poștale* ale mașinilor de francat mecanic, îl consider un început de drum care poate fi perfectat cu timpul. Pentru eventualele *remedieri*, filateliștii mecanoteliști pot să-și spună cuvântul.

Bibliografie

[1] HAWKINS, Joel A.; STAMBAUGH, Richard - The international postage meter stamp catalog, 2005 (supliment 2008)

ing. Mircea PĂTRĂȘCOIU, născut în 1933 la București, licențiat în inginerie minieră (1957). Membru activ al Societății americane de francaturi mecanice - Meter Stamp Society (2004), vicepreședinte al Asociației filateliștilor feroviari din România, președinte al comisiei de literatură din cadrul FFR. Expozant cu activitate publicistică filatelică ce s-a concretizat în șapte lucrări filatelice și peste 280 de articole. Contact: tel. 0726 563 621.

O ștampilă feroviară românească timpurie*)

Dr. Paul HIRSCH

Cele mai timpurii linii de cale ferată din România au fost construite de companii străine care au preluat concesiuni date în franciză de către Guvernul României. Prima beneficiară a acestor concesiuni, Compania DBSR (Danube and Black Sea Railway), a fost responsabilă pentru linia Cernavodă-Medgidia-Constanța care a funcționat între anii 1860 - 1882. Nu numai că aceasta a folosit propriile sale ștampile, dar chiar a emis timbre adevize.

Prezentul articol se referă la acestea și ilustrează o concesiune ulterioară către Lemberg - Czernowitz - Jassy - Eisenbahngesellschaft (Railway Company). Acest concern anglo-austriac a

construit o linie între primele orașe menționate, care s-a inaugurat în decembrie 1869 și mai târziu s-a prelungit la Iași. O companie prusacă a fost însărcinată să construiască extinderea planificată până la Iași.

Cercetări pe *Internet* arată că există un interes considerabil al colecționarilor pentru vechile acțiuni ale acestui concern.

Două gări (Bucecea și Mircești) au fost aprovizionate cu ștampile liniare, una dintre acestea fiind ilustrată alăturat. Gara Bucecea s-a deschis la 1 noiembrie 1872, iar Mircești, mai înainte - la 15 decembrie 1869. Inaugurarea poștei a avut loc în 23.2.1872, respectiv în 2.2.1873. Aceste ștampile sunt dificil de găsit.

*) Traducere a versiunii engleze a articolului *An early Romanian railway postmark / Ein früher Rumänischer bahnhofsstempel* publicat în revista **DER RUMÄNIENSAMMLER** nr. 143 / noiembrie 2010, p. 24. Traducerea s-a efectuat cu acordul autorului.

Fragment de scrisoare francat cu 25 B din emisiunea „București 1” și obliterate cu ștampilă liniară MIRCEȘTI (colecția Emanoil Săvoiu)

Ilustrate maxime realizate cu timbre poștale personalizate

1. Pretext.

Av. Leon IANCOVICI, Esq.

Abandonat în brațele balansorului - o veritabilă piesă antică achiziționată cu ani în urmă pe te-miri-ce din târgul de vechituri și care, probabil, a aparținut vreunui stră-stră-bunic al cine-știe-cui - m-am surprins cu privirea ațintită asupra limbilor de foc ce se zbenguiau înăuntrul șemineului.

Scenă nostalgică, amintindu-mi de o întâmplare petrecută cu ceva ani în urmă, cam cinci decenii și jumătate...

Cuibărit într-un fotoliu plasat în vecinătatea unui alt șemineu, copilul de vreo șapte ani ce eram pe atunci îl aștepta nerăbdător pe Moșul, alias tata-nașu Jean. Un fel de Moș Crăciun care se trăgea acasă, în fiecare seară, de la împovăraătoarele treburi zilnice pe care era nevoit să le presteze, după *schimbarea la față*, adică după Naționalizarea din 1948, care îl metamorfozase din prosper angrosist într-un umil conțopist la o firmă de provincie a statului. Erau vremuri grele, nu mă așteptam să-mi aducă jucării (războiul le înghițise pe toate) și nici creioane colorate (pentru că aveam prostul obicei să zmângălesc pereții). În schimb, mă cadोरisea cu fragmente ale plicurilor în care venea corespondența adresată firmei. Le decupa cu grijă, pentru a nu distruge timbrele și nici ștampilele cu care seseră obliterate.

În seara aceea, mi-a atras atenția o marcă albatră, care reproducea portretul unui domn. I-am deslușit numele, buchisindu-l literă cu literă: H-E-I-N-E. Am continuat, ca în fiecare seară, să îl săcâi pe tata-nașu Jean, cu întrebările standard: *cine e domnul acesta?* am vrut să știu. *A fost un mare om de cultură.* Interogatoriul meu continua invariabil: *și ce a făcut el?* De astă-dată mi-a spus o poveste, o întâmplare pe care eu am crezut-o adevărată și în care pe undeva mă regăseam.

Un meșter avea o calfă în atelierul lui, un ucenic adică. Pe lângă simbrie, patronul îi dădea de sărbători și ceva bani în plus. Într-o zi meșterul privi la îmbrăcămintea sărăcăcioasă a ucenicului și la ghețele scâlciate. "Uite, copile, ia și banii ăștia. Tu ești silitor, săptămâna viitoare e sărbătoare mare, de banii ăștia să-ți cumperi ce vrei tu, dar neapărat haine și ghețe." Copilul a mulțumit meșterului cu recunoștință și cu mare nerăbdare a așteptat ziua când primea învoirea să se repeedă în târg. A venit și acea zi, puștiul a lipsit toată dimineața, iar la ora prânzului, când s-a întors la prăvălie, meșterul îl întreabă oarecum muștrător: "Copile, mâine este sărbătoarea cea mare, iar tu, după câte văd, nu ți-ai

Maximum cards achieved with personalized postage stamps

1. Pretext.

Abandoned in the rocker arms - a genuine antique piece bought years ago on *you wonder why in the flea market*, which probably belonged to any of his great-great-grandfather of who-knows-

who - I found myself staring over the dancing tongues of fire inside the fireplace.

Nostalgic scene, reminding me of something that happened a few years ago, about five decades and a half...

Nestled in a chair placed in the vicinity of another fireplace, a child of about seven years then who was actually me, waited impatiently for Santa, alias dad-the godfather Jean. A kind of Santa Claus who dragged home every night, from him burdensome daily chores that had to provide them after the *Transfiguration*, i.e. after Nationalization in 1948, what metamorphosed him from a prosperous wholesaler in a humble writer of a provincial state company. It were hard times, I did not expect him to bring me toys (the war swallowed them all) or crayons (because I had a bad habit to make doodles on the walls). Instead, he gave me fragments of the envelopes from the mail coming to the company. He cut them carefully to not damage the stamps or the postmarks that had canceled them.

That evening, a blue postage stamp drew my attention, which reproduced the portrait of a gentleman. I distinctly read grind-it letter by letter: H-E-I-N-E. I continued, as every evening, to tease my dad-the godfather Jean with the standard questions: *Who is this gentleman?* I wanted to know. He was a great scholar. My questioning continued invariably "*and what did he do?*" This time around he told me a story, a story that I thought was true and in which somewhere I discovered myself.

A craftsman had an apprentice in his workshop. In addition to wages, the owner gave him some extra money during holidays. One day the craftsman looked at the apprentice's poor clothes and shoes down to the heel. "Look kid, take this money. You are hardworking, next week is a big holiday and with this money you will buy what you desire, but most of all buy clothes and shoes. The child gratefully thanked the master and waited with great impatience the day when he would rush to the market. A day came, when the kid had been missing all the morning, and at noon, when he returned to the workshop, the craftsman somewhat reproachfully asked: "Child, tomorrow is the big feast, and you, as I can see, have not

luat nici haine și nici ghete." Cu capul plecat, copilul răspunse: "Mulțumesc din inimă, meștere, am luat tot ce mi-ai spus și ce mi-am dorit." Meșterul nu-și ascunde mirarea, pentru că nu vedea vreun pachet în brațele copilului. "Să văd ce ai luat". Copilul, cu mișcări încete, băgă mâna în sân și scoase un plic, iar din el apărură două petice de hârtie. Erau două timbre, unul îl reprezenta pe Heine, celălalt pe Goethe. „Vezi, meștere, te-am ascultat și mi-am luat tot ce mi-am dorit: și haine, și ghete."

Nu mai știu continuarea poveștii. Dar timbrele reprezentând „domni” și „doamne” s-au bucurat, poate și după povestea aceasta, de o atenție sporită din partea mea. În fond, era amprenta unui destin pe un petic de hârtie... Altădată, l-am întrebat pe tata-nașu Jean: *o să am și eu timbrul meu?* M-a privit blând, a ezitat câteva clipe după care mi-a dat un răspuns: *când o să crești mare și dacă o să înveți și vei fi cuminte, poate vei avea timbrul tău!* Mare am crescut - am ajuns chiar bătrân - iar carte am învățat de am dat și altora, cuminte n-am fost întotdeauna, cât despre timbrul meu vorbim mai încolo...

2. Baza legală.

Lăsând poveștile la o parte, răspund afirmativ interogării copilului de altădată: *da, astăzi am timbrul meu, și nu numai unul, ci mai multe, emise în Statele Unite ale Americii, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, ba chiar și în îndepărtata Australie. În condiții absolut legale.*

Convenția Uniunii Poștale Universale, ocupându-se în art. 5 de „Timbrele poștale”, prevede, la alin. 1 că „Numai administrațiile poștale emit timbre poștale care atestă plata francării conform actelor Uniunii.” În continuare, același alineat stipulează că „Mărcile de francare poștală, amprente de mașinilor de francat și amprente de imprimare sau alte procedee de imprimare sau timbrare conforme dispozițiilor regulamentului nu pot fi utilizate decât cu autorizația administrației poștale.”

Fără a proceda la o dizertație juridică, rezultă existența bazei legale pentru a considera că, pe lângă timbrele poștale emise de administrațiile poștale, pot fi emise, de alte entități decât administrația poștală, *mărci de francare poștală*, dar pentru utilizarea lor pentru timbrare trebuie să existe autorizația administrației poștale.

Cât privește *subiectele și motivele timbrelor poștale*, acestea trebuie să fie conforme spiritului din preambulul Convenției UPU și deciziilor luate de către organele Uniunii, astfel cum se prevede în alin. 2 al articolului citat.

Considerăm că aceasta reprezintă baza legală, necesară și suficientă, pentru existența și utilizarea în scopuri poștale a timbrelor personalizate.

3. Modalități de realizare.

Din investigarea subiectului am identificat ►►►

*bought any clothes or shoes. With his head bowed, the child replied: "Thank you from my heart master, I took everything you said and what I wanted". The master didn't hide his surprise to not see a package in the child's arms. "Let me see what you bought." The child, with slow movements, put his hand in the breast and removed an envelope from where appeared two pieces of paper. There were two postage stamps, one representing Heine and the other - Goethe. "See master, I listened and I got everything I wanted: clothing and boots." *)*

I do not know the story further. But stamps representing "gentlemen" and "ladies" enjoyed a lot of attention from me after this story was told. In fact, it was a mark of destiny on a piece of paper... Another time I asked my dad-the godfather Jean: *someday I will have my stamp? He looked down to me gently, hesitated a moment and then gave me this answer: when you grow up and if you learn and you'll be good, maybe you will have your stamp!* Great I grew up - I got really old - and I learned so much that I did my part to teach others, I wasn't always good... And oh well, I will tell you later about my stamp...

2. Legal basis.

Leaving aside the stories, I answered affirmatively once again at the child's query: *Yes, today I have my stamp, and not just one, but several, issued in the United States of America, in the United Kingdom and in the Northern Ireland, and even in the remote Australia. In strictly legal terms.*

The Universal Postal Union Convention, dealing "Postage stamps" in the Article 5, states in the paragraph 1 that "Only the postal administrations issue postage stamps, evidencing the payment of franking according to Union's documents". Further, the same paragraph states that "the postage stamps, the franking machine's prints and printed postal products or other printing or stamping processes complying with regulations cannot be used unless authorized by the postal administration."

Without proceeding to a legal dissertation, there is clear legal basis to believe that in addition to the postal administrations issued stamps there may be postal franking marks issued by entities other than the postal administration, but their use for franking must be authorized by the postal administration.

As subjects and topic of the postage stamps, they must be consistent with the spirit of the preamble of the UPU Convention and decisions taken by the Union authorities, as provided in the paragraph 2 of the cited article. ►►►

*) In the Romanian language, where read phonetically, the words „HEINE” and „GOETHE” signify, respectively, „CLOT-HES” and „BOOTS”. (Translator's note Florin Patapie - Raicu)

trei modalități de realizare a timbrelor personalizate, dintre care unele se află în colecția autorului.

Prima o reprezintă tehnoredactarea timbrului ca un tot unitar, respectiv atât imaginea, denumirea țării cât și valoarea se regăsesc pe o singură piesă.

În *a doua* variantă, marca poștală este alcătuită din două părți: *timbrul propriu-zis*, care are, pe lângă o imagine stabilită de administrația poștală, precizarea țării și valoarea; *vigneta*, care conține elementul personalizat, constând din imagine sau text.

În sfârșit, *a treia modalitate* o constituie doar o vigneta personalizată.

4. Istorie, pe scurt.

Din informațiile, probabil incomplete, pe care le deținem, în circa 30 de state este recunoscut în prezent dreptul de a se emite timbre personalizate cu posibilitatea obținerii, din partea administrației poștale, a autorizației pentru utilizarea lor pentru francare.

Nu putem preciza data apariției în lume a primului timbru personalizat. Deocamdată, investigațiile noastre au un rezultat deja spectaculos: o vigneta, reprezentând două fete, Ines și Rosi Vasore (ale căror nume sunt caligrafiate autograf pe ilustrată), aplicată pe o felicitare de Anul Nou, a parcurs calea poștală Padova - Lohr (atestată de ștampilele oficiilor de expediție și de destinație) la... 1900! (Fig. 1) Piesa, aflată în colecția mea, a fost procurată la licitație de la *Dutch Stamp 2000 B.V.* din Olanda. O piesă asemănătoare, constând dintr-o vigneta și o carte poștală înfățișând un personaj elen, dar realizată câțiva ani mai târziu, a fost oferită recent la licitația A. Karamitsos.

5. Domeniul de utilizare al timbrelor poștale personalizate este diversificat.

Pe de o parte, trebuie să le recunoaștem o incontestabilă valoare filatelică; deținem informații potrivit cărora, în unele state, aceste emisiuni ar fi listate, unele dobândind o cotă chiar spectaculoasă.

Pe de altă parte, în măsura în care au putere de francare recunoscută de administrația poștală a statului în care au fost emise, ele folosesc la francarea corespondenței pe rută internă și internațională, în aceeași măsură ca și timbrele poștale emise de administrațiile poștale.

În al treilea rând, ele pot prezenta un interes

We believe that this is the legal basis necessary and sufficient for the existence and the use of personalized postage stamps for postal purposes.

3. Method of implementation.

In investigating the subject I have identified three ways of achieving personalized postage stamps, some of which are in the author's collection.

First is the layout of the stamp as a whole, so that the image, the country name and the face value to be found on a single item.

In the *second* variant, the postage stamp is made up of two parts: *the stamp itself*, which has, in addition to a fixed image of the postal administration, the specification of the country name and the face value; *the vignette*, which contains the personalized item or theme, consisting of text or image.

Finally, *a third way* is only a personalized vignette.

Fig. 1

4. History, in short.

From information, probably incomplete, which we have, in about 30 countries there is now recognized the right to issue personalized postage stamps with the possibility of receiving from the postal administration the right to use them for mail franking.

We cannot say the day of the world's first issue of a personalized stamp. So far, our investigations have already a spectacular result: a vignette, representing two daughters, Ines and Rosi Vasore (whose names are autographed calligraphic on the postcard), affixed to a New Year greeting card, went the postal way Padova - Lohr (attested by the official postmarks of the expedition post offices and, respectively, of the destination ones) in... 1900! (Fig. 1). The item, which is in my collection, was purchased at auction from *Dutch Stamp 2000 B.V.* in the Netherlands. A similar item, composed of a vignette and a postcard depicting a Greek character, but made a few years later, was offered recently at the auction A. Karamitsos.

5. The field of use of personalized postage stamps is diversified.

On one hand, we must recognize them as an undeniable philatelic value; we have information that, in some countries, *these issues would be listed, even having a spectacular catalog price.*

deosebit pentru colecționari, cu atât mai mult cu cât tirajul unor astfel de piese este extrem de redus, o emisiune nedepășind, de regulă, câteva zeci de exemplare. În continuare, timbrele personalizate pot constitui un veritabil obiect de studiu, spre exemplu sub aspectul relevării erorilor de machetare (astfel, pe vigneta mărcii uzuale reprezentând piața Tian An Men din Beijing, emisă în anul 2004, prof. dr. Allan L. Goldstein a sesizat o greșeală în formula chimică a medicamentului *Timozina A1*. Tot astfel, pe timbrul personalizat având ca temă „Filatelist, maximafilist de clasă mondială”, emis în Statele Unite în anul 2010, cu valoarea nominală de 44 c, sesizăm o eroare de machetare privind numărul maximafiliștilor distinși de FIP cu medalia de aur, ceea ce a condus ulterior la tipărirea unei a doua emisiuni).

În al patrulea rând, timbrele poștale personalizate pot fi utilizate pentru confecționarea unor interesante materiale filatelice, subiect de care ne vom ocupa, succint, în continuare.

6. Materiale filatelice realizate cu timbre poștale personalizate

Având putere de francare, timbrele poștale personalizate pot servi la realizarea unor *scrisori efective circulate*, care se încadrează perfect, spre exemplu, în exponate tematice, adăugând un plus de atracție.

De asemenea, cu timbre personalizate se pot realiza interesante *suveniruri filatelice* (Fig. 2), marcând o serie de evenimente. Astfel, în Luxemburg a fost emis un timbru personalizat, redând pe vignetă imaginea a două personalități filatelice proeminente, anume dl. Jos Wolff - președinte FIP până la Congresul din anul 2010 - și succesorul acestuia, dl. Tay Peng Hian. Timbrul a fost aplicat pe fața ilustrată a unui suport înfățișând cele două personalități, obliterat cu ștampila de zi LUXEMBOURG 10.10.10 of.

o0o (piesa astfel realizată este un suvenir filatelic, întrucât imaginea concordantă de pe cartea poștală se regăsește pe vigneta atașată timbrului propriu-zis).

În sfârșit, dar nu în ultimul rând, timbrele poștale personalizate pot servi în mod definitoriu la realizarea *ilustratelor maxime*. Întrucât spațiul tipografic restrâns nu ne permite tratarea exhaustivă a subiectului, ne vom referi, în ordinea realizării, la două dintre aceste piese.

Prima ilustrată maximă (Fig. 3) înfățișează, ►►►

On the other hand, as they are recognized to be valid for franking by the postal administration of the state in which they were issued, they are used for internal and international mail franking, in the same way as the postal administration's issued stamps.

Thirdly, they may be of particular interest to collectors, especially since the number of copies of such postage stamps is very low, an issue not exceeding usually a few dozen copies. Next, the personalized postage stamps can be a real object of study, for example in terms of identifying the layout errors (thus, on the vignette of the definitive stamp representing the Tian An Men square in Beijing, issued in 2004, Prof. Dr. Allan L. Goldstein noticed a mistake in the chemical formula of the drug *Thymosin A1*. Similarly, the personalized stamp on "Philatelist, maximaphilist world class", issued in the United States in 2010, the nominal value of 44 c, we grasp the layout of an error concerning the number of awarded FIP gold medal maximaphilists, which subsequently led to a second issue printing).

Fourthly, the personalized postage stamps can be used for producing some interesting philatelic materials, a subject that we deal with briefly below.

6. Philatelic items made with personalized postage stamps

Having postal franking validity, the personalized postage stamps can be used to achieve *effective circulated mail* that fits perfectly, for example, in thematic exhibits, adding an extra attraction.

Also, for marking a series of events *philatelic souvenirs* with personalized postage stamps can be made (Fig. 2). Thus, in Luxembourg there has been issued a personalized stamp with the vignette illustrating two prominent personalities, namely Mr. Jos Wolff - FIP president to Congress in 2010 - and his successor, Mr. Tay Peng Hian. The stamp was affixed to the illustrated side of a support-card showing the two figures, canceled with the Luxembourg day postmark of 10.10.10. o0o (the item so produced is a philatelic souvenir as the consistent picture of the postcard is found on the vignette attached to the postage stamp itself).

Last but not least, the personalized ►►► postage stamps can be used in defining the

Fig. 2

atât pe timbrul personalizat cât și pe cartea poștală, un instantaneu din sala unde s-a desfășurat expoziția filatelică mondială WASHINGTON 2006. Distingem, în prim-planul imaginii, exponatul filatelic intitulat „DRACULA”, aparținând venerabilului român octogenar Teodor Ghiță-Melnic, distins cu medalia de Bronz-Argint. În același plan îl regăsim pe prietenul nostru, dl. Dorin Cojocariu originar din Brașov, România și stabilit în SUA, cel mai prolific realizator de timbre poștale personalizate și ilustrate maxime realizate cu astfel de piese, din câți am cunoscut până în prezent (<http://www.scribd.com/doc/46167958/How-to-create-a-maximum-card-in-the-process-of-mailing-a-postcard>). Ilustrata maximă este obliterată cu ștampila de zi, la 16 februarie 2007.

A doua ilustrată maximă pe care o prezentăm a fost realizată de același Dorin Cojocariu, în anul 2010 (Fig. 4), folosind timbrul poștal personalizat „World-class, philatelist, maximaphilist”, 2010, cu valoarea nominală de 44 c și o carte poștală cu imaginea în oglindă, tipărită anterior emiterii timbrului. Obliterarea a fost efectuată, cu ocazia vizitei subsemnatului - căruia îi este dedicat timbrul poștal personalizat - în țara emitentă, cu ștampila poștală Sterling/VA, Sep. 20, 2010. De precizat că timbrul conține greșeala de machetare la care ne-am referit mai sus („Leon Iancovici, Avocat, România, Unul dintre singurii 3 filателиști din lume (în loc de 4, la data editării timbrului - n.n. L.I.) care a primit Medalia de Aur acordată de FIP la clasa de Maximafilie”).

Ambele piese prezentate mai sus întrunesc, fiecare în parte, cele trei concordanțe obligatorii ilustratelor maxime. Mai mult, ambele au fost circulate prin poștă din SUA în România într-un tiraj extrem de redus, din prima ajungând la destinație 15 din 16 piese expediate, iar din a doua - 2 din 3.

Leon IANCOVICI, născut la 16 ianuarie 1949 în Craiova, licențiat al Facultății de Drept Universitatea București (1972). Preocupări filatelice: activitate filatelică recunoscută documentar (1961), studii și cercetări în maximafilie. Contact: iancovicileon@yahoo.com

Fig. 3

WTGON 2006 was held. In the image's foreground we observe the philatelic exhibit entitled "Dracula", belonging to the venerable Romanian octogenarian Teodor Ghiță-Melnic, awarded the Silver-Bronze Medal. In the same foreground we see our friend, Mr. Dorin Cojocariu originating from Brașov, Romania who settled in the USA, the most prolific producer - I know how far - of personalized stamps and maximum cards made with such stamps.

This maximum card is canceled with the postmark dated February 16th, 2007.

The second maximum card which we present was made by the same Dorin Cojocariu, in 2010 (Fig. 4), using the personalized postage stamps "World-class, philatelist, maximaphilist", 2010, with the face value of 44c and a mirror image postcard, printed prior to the issuing of the personalized stamp. The cancellation was performed during the visit of the undersigned - to whom this personalized postage stamp is dedicated - in the issuing country, with the postmark Sterling/VA, Sep. 20, 2010. Note that the stamp holds a design error which we have

Fig. 4

mentioned above ("Leon Iancovici, Esq. (Romania), One of the only 3 philatelists (instead of 4, at the stamp's date of issue - our note L.I.) in the world who received a Gold Medal in the FIP Maximaphily Class").

Both items presented above meet, each one, the three binding matches for maximum cards. Furthermore, both were circulated by post from U.S. to Romania in a very limited edition, from the first arriving at the destination 15 out of 16 sent items, and from the second - 2 out of 3.

Michael BAUER, Hannover, Germania, 23 noiembrie 2010

Stimate Domnule Dobrescu,

Conferința noastră din 5 octombrie 2010 privind revista philatelica.ro a arătat pas cu pas că filatelia românească este mai sus decât cred mulți, nefiind numai *explosion* de emisiuni filatelice. Mulți dintre cei care în trecut au minimalizat revista au luat-o în mână și s-au minunat de conținutul acesteia. Un interes mare a produs cartea dvs. despre DAGUIN, literatura filatelică românească fiind necunoscută aici!

Răspunsurile afirmative la întrebări de genul *Are România literatură filatelică?*, *Are cărți de studii filatelice?* au determinat reacția pe măsură a participanților printr-un *Aceasta este grozav!*

M-a bucurat interesul mare din partea membrilor clubului privind diversitatea și seriozitatea articolelor, precum și o serie de întrebări pe care aceștia mi le-au pus, cum ar fi: *De ce nu în format mare?* (eu am răspuns că un format mic este practic, este comod!), *De ce nu apare lunar?* (am răspuns că acesta este începutul și dacă va fi căutată și vor fi abonamente, desigur că apariția se va multiplica!). Comentariile au continuat până la ora zece seara, revista philatelica.ro câștigând multe puncte.

În anul următor, fără să fac senzație, dar sper, sper foarte mult de „Ziua mărcii poștale” în luna martie, să pot obține o ramă de panou pentru a face reclamă revistei philatelica.ro pe care o conduceți minunat!

...

Eu am poate peste o mie de cataloage de licitații, vechi și actuale, pe care le ofer în mod gratuit dacă vine cineva să le ridice cu un microbuz. ... Aceste cataloage nu sunt ieftine. Aceste cataloage sunt o sursă fantastică de informație pentru filателиști. Cei interesați imi pot scrie la adresa: M. Bauer, Postfach 505, D-30005 Hannover, Germany. ...

La această conferință am avut două foi de prezentare, una cu dvs și una cu dl. László.

Cu salutări filatelice, al dumneavoastră

M. Bauer

Mircea IONESCU - QUINTUS, Ploiești, 10 ianuarie 2011

Stimate Domnule Dobrescu,

Îți mulțumesc pentru philatelica.ro trimisă, o foarte interesantă revistă, despre care - deși bătrân filatelist - n-am știut nimic până azi.

Apreciez că este meritoriu să se ocupe cineva de istoria mișcării filatelice din România într-o perioadă de regretabil dezinteres general.

Vă felicit și vă doresc să nu vă opriți din drum!

Mircea Ionescu - Quintus

Kaarina KETTUNEN, Lohja, Finlanda,
25 octombrie 2010

Dear Mr. Dan N. Dobrescu,

My Romanian friend, Mr. Victor Necolau, sent me the issue philatelica.ro July-August. I have read it through and I have to say that it's a very good, informative and beautiful issue of stamps. The pictures of the stamps are clear and beautiful. I liked the magazine very much.

Sincerely yours,

Kaarina Kettunen

Wobbe VEGTER, Africa de Sud, wvegter@xsinet.co.za,
19 octombrie 2010, 11:32 AM
Hello Dan,
I received your latest magazine issue with the review of my book Thematic Exhibiting. I'm glad you liked it.
I got already two reactions from people in the United States who read your review and contacted me. So your magazine is getting recognition worldwide.
Best regards,
Wobbe

StampLand

Link to World

<http://www.stampland.net/>

philatelica.ro

LIBRAFILA 2011- LITMEDFILA 2011

Avem onoarea de a vă invita la expoziția de literatură filatelică cu participare internațională **LIBRAFILA 2011**, cu secțiunea de literatură filatelică medicală **LITMEDFILA 2011**, organizată la **Cluj-Napoca**, Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga”, str. Clinicilor nr. 2, în perioada: **6-12 mai 2011**.

Sunt invitați să participe cu expozite toți editorii sau autorii de literatură filatelică: reviste, cărți, alte publicații, pe alte medii, publicații pe internet, *site-uri de web*. Se acceptă și articole filatelice, cu condiția să constituie o serie de cel puțin 5 articole, prezentate împreună ca parte a unui singur proiect coerent. Lucrările trebuie să fie mai recente de 2 ani sau de cel mult 3 ani dacă nu au participat la ediția precedentă a expoziției.

Înscrieri până la data de **10 martie 2011**, exponatele urmând să fie expediate în două exemplare până la data de **30 aprilie 2011** la una dintre adresele de mai jos: **Asociația Filateliștilor Cluj**, Piața Avram Iancu nr. 8, 400098 Cluj - Napoca, România sau **Dan Dumitrașcu**, Str Horea nr. 11, 400147 Cluj - Napoca, România.

Informații suplimentare: ddumitrascu@cluj.astral.ro, tel. 0722 756 475.

Vă așteptăm la Cluj în luna mai!
Mircea Mureșan
Dan Dumitrașcu

► **schimb filatelic** ► **cumpărare** ► **vânzare** ►
► **philatelic exchange** ► **buy** ► **sell** ►

► Cumpăr piese (pentru colecție OPEN) tematica (zona) Snagov (lac, pădure, canotaj, personalități asociate), mănăstirile Căldărușani + Țigănești (detalii în www.FundatiaSnagov.ro). Tel: 0722 601 830, e-mail: fundatia@snagov.ro

► Cumpăr piese obliterare BUCURESCI / BUCUREȘTI din perioada 1872-1910, Dan N. Dobrescu, e-mail:

We have the pleasure and honour to invite you to the 3rd edition of the exhibition of philatelic literature with international participation **LIBRAFILA 2011**, with the section of medical philatelic literature **LITMEDFILA 2011**, organized in **Cluj-Napoca**, Romania: **06-12 May 2011**.

We invite to free participation all editors or writers of philatelic literature: books, journals, newsletters, internet publications, web sites, collections of minimum 5 papers presented together,

Not older than 2 years, or 3 years if not yet submitted to the previous edition from 2009.

Deadline for free registration on an informal letter or e-mail message: **March 10, 2011**. Exhibits should arrive in 2 copies not later than **April 30, 2011** to one of the following mail addresses: **Asociația Filateliștilor Cluj**, Piața Avram Iancu nr 8, RO 400098 Cluj-Napoca, Romania; or **Dan Dumitrașcu**, Str Horea 11, RO 400147 Cluj-Napoca, Romania. Internet publications sent to the e-mail address above.

Please feel free to contact us if necessary to: ddumitrascu@umf-cluj.ro, tel. 0722 756 475.

Looking forward to meeting you in May in Cluj,

Mircea Mureșan
Dan Dumitrașcu

dndobrescu_dannd@yahoo.com

► Sell Romanian railway post until 1914 (over 500 different items) or until 1947 (over 700 different items). Răzvan Popescu CP 44-110, București 44, Romania; e-mail: razvanrdp@rdslink.ro

► Cumpăr piese tematica tandrafi, office@stampland.com

anunțuri

► **licitații** ► **auktion** ►

	Corinphila Auktionen http://www.corinphila.ch
	David Feldman http://www.davidfeldman.com
	YAMAN AUCTION HOUSE http://www.yamanauction.com
	ProfilAuctions http://www.profila.hu
	Darabanth Aukcióház https://darabanth.hu
	Antonio M. Torres http://www.antoniotorres.com
	Céres Philatélie http://www.ceres.fr/vso/default.aspx
	Christoph Gärtner Auktionen http://www.auktionshaus-gaertner.de
	François Feldman http://www.francoisfeldman.com
	Roumet http://www.roumet.fr

Publicitate. Machete și negociere tarife
Advertising. Up-making and
publicity price list

László KÁLLAI
e-mail: laszlo_kallai@yahoo.com
► Minimum charge €4.00. Six times for the price of five. Twelve times for the price of nine. Send text to László KÁLLAI, laszlo_kallai@yahoo.com and payment to Coriolan CHIRICHEȘ, e-mail: c_coriolan@yahoo.com

► **Taxa de mică publicitate (schimb filatelic, vânzare - cumpărare)** este de 0,20 € pentru fiecare cuvânt, dar nu mai puțin de 4,00 € - 20 de cuvinte. Pentru 6 apariții se plătesc 5 apariții, iar pentru 12 apariții se plătesc 9 apariții. Textul se trimite d-lui László KÁLLAI, (laszlo_kallai@yahoo.com) iar contravaloarea anunțurilor de mică publicitate se achită d-lui Coriolan CHIRICHEȘ, (c_coriolan@yahoo.com).

► Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor

► Responsabilitatea pentru conținutul anunțurilor (schimb, vând, cumpăr) revine exclusiv celor care au solicitat apariția lor

► Reproducerea parțială sau integrală a materialelor din revistă este permisă numai cu acordul scris al editorului

► Manuscrisele spre publicare se transmit editorului: dndobrescu_dannd@yahoo.com

philatelica.ro este o marcă înregistrată sub nr. 101604

Tipărit la Director: Coriolan CHIRICHEȘ

Cap limpede: Florin PATAPIE-RAICU

Traduceri: Gilda ROȘCA, Florin PATAPIE-RAICU

Pentru abonamente: c_coriolan@yahoo.com

Format electronic: <http://www.philatelica.ro/revista.html>

Carte poștală maximă realizată de Asociația Filateliștilor Botoșani la 70 de ani de la moartea marelui cărturar și om politic Nicolae Iorga. Suportul a fost editat de AXA Botoșani, machetatorul ștampilei ocazionale - dr. Gică Marițanu, data - 27 noiembrie 2010, Botoșani. Marca poștală, cu valoarea de 50 bani, face parte din emisiunea *Leul nou* (Mi #5949), pusă în circulație la data de 1 iulie 2005.

Carte poștală maximă realizată de Societatea Română de Maximafilie „Dr. Valeriu Neaga” cu prilejul aniversării a 300 de ani de la înscăunarea lui Dimitrie Cantemir pe tronul Moldovei la 10 decembrie 1710 în Iași. Suportul folosit este editat de AXA Botoșani, machetatorul ștampilei ocazionale - dr. Ioan Daniliuc, data - 10 decembrie 2010, Iași. Marca poștală, cu valoarea de 3 lei, face parte din emisiunea România - *Un tezaur european* (Mi #6385), pusă în circulație la data de 19 septembrie 2009.

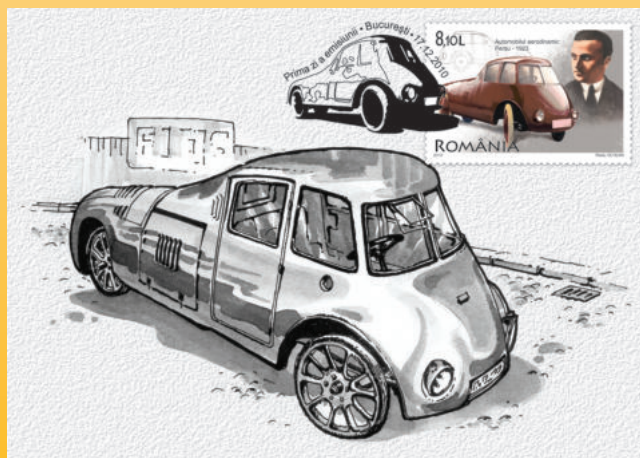
Carte poștală maximă dedicată inaugurării președinției celui de-al 44-lea Președinte al SUA Barack Obama, obliterate JANUARY 20, 2009 WASHINGTON DC 20066.

EMISIUNILE ANULUI 2010 - ILUSTRATE MAXIME

Nașterea Domnului -
Gheorghe Tattarescu
Din patrimoniul
Catedralei Mitropolitane Iași

Nașterea Domnului -
Școala Murillo

Automobilul aerodinamic -
invenție a lui Aurel Persu,
brevetată la Berlin în 1922